

Finnish
Adoption #1
(Ephesians Parallels Joshua)
60-0515E

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

Lapseksiottaminen, osa I

Efesolaiskirje vastaa Joosuaa

Jeffersonville, IN, USA

15.5.1960, iltakokous

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

minulle, jotta rukoilisin. Joten lähetin rukoukseni tuodakseni hänet takaisin Herran Jeesuksen Nimessä.

¹⁵⁷ Yhtyisittekö kanssani uskossa niin, ettei se menettäisi maaliansa, mutta...?... ja toisi häntä takaisin. Kiitos teille. Jumala olkoon teidän kanssanne. [Tyhjä kohta nauhassa.] teidät kunnes näen teidät keskiviikkoiltana. Ja te ihmiset Georgiasta ja ympäriltä, hei, hei. Jumala olkoon kanssanne, Veli pastori...

¹⁵⁸ [Veli Branham puhuu ja rukoilee toisten puolesta.] ...ja tarjoan tämän...?... Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen...?... [Sanat eivät ole kovin ymmärrettäviä.] Oletteko te tässä kaikki yhdessä?...?... [Veli Branham tervehtii ihmisiä.] Kiitoksia kortista. Olen iloinen, että olitte kaikki tällä tavatakseni teidät...?... Niin mukavaa teiltä...?... Oi, onko näin? [Sanat eivät ole kovin ymmärrettäviä.] ...?... On niin mukava nähdä tietä. Hyvää päivää? Mitä sinulle kuuluu, veli? Kyllä, minä... Mitä sanoit? Se on hienoa. Ihanaa. Nyt, heille on erikoinen paikka...?... Olitko täällä tänä aamuna? ...?... Hienoa. Olen niin iloinen. Se on todella hienoa sisar...?... Jumala siunatkoon sinua ja aviomiestäsi ja pieniä lapsiasi. Hei kultaseni. Jumala siunatkoon sinua kultaseni. Kiitos sinulle, herra, kiitoksia. Olen niin iloinen, että olitte täällä. Nautin olla teidän kanssanne ja myös palvoa kanssanne...?...

Lapseksiottaminen, osa I

¹ No niin, kuten aina, niin kuin olen ennenkin sanonut: "Olin onnellinen, kun he sanoivat minulle: 'Menkäämme Herran huoneeseen.'" Uskon Daavidin tehneen tuon lausunnon kerran: "Menkäämme Herran huoneeseen." En tiedä mitään parempaa paikkaa olla, tiedätekö tekään, kuin olla Herran huoneessa.

² Nyt, tänä iltana me olemme... Meillä on täällä joitakin ystäviä, jotka ovat kaikki Georgiasta. He luultavasti ajavat takaisin sinne lounaan jälkeen tänä iltana. Ja sitten me tulemme... Jotkut heistä tulevat hyvin kaukaa, toivon, että jätte yli yön. Ja mitä huoneita meillä on, ne ovat avoinna teille.

³ Ja sitten keskiviikkoiltana me tulemme jatkamaan tätä tutkisteluamme, ja sitten, jos Herra suo, jälleen ensi sunnuntaina.

⁴ Ja sitten Chatauquan kokoukset alkavat kuudentena. Niinpä kaikki, jotka olette suunnitelleet lomianne, me odotamme suurta ihanaa aikaa Chatauquassa. Siellä meillä aina on niin ihmeellistä aikaa. Ei ole liikaa väkeä, joskus meillä on... Sinne mahtuu noin... Oletan, että voisimme sijoittaa sinne helposti kymmenentuhatta. Mutta tavallisesti, uskon, että meillä viime vuonna oli noin seitsemäntuhatta, tai jotakin sellaista. Paikka oli täynnä, mutta seisomatilaa oli runsaasti. Ja istuimet ovat varattuja koko ajan loppuun asti. Ja niinpä me odotamme sitä.

⁵ Ja olemme iloisia nähdessämme täällä monia saarnaajaveljiämme. En koskaan voi muistaa hänen nimeään, tämän lähetyssaarnaajan, veli Humes ja sisar Humes, oletteko te ne, jotka istutte tässä, ja lapset, olemme iloiset heidän täällä olostaan, hän on lähetyssaarnaaja. Ja on toisia, veli Pat, veli Dalton ja, oi, niin monia, veli Beeler. Ja olisi vähän vaikeata nimetä heitä kaikkia. Mutta olemme hyvin iloisia siitä, että olette Herran huoneessa tänä iltana. Tämä kallis veli Neville istuu täällä takanani rukoillakseen puolestani sillä aikaa, kun tulemme opettamaan Sanaa. Charlie, olen iloinen nähdessäni sinut ja sisar Nellien täällä tänä iltana ja pienokaiset. Tämä on... Raamatun opettaminen on tavallisesti kovin... Kyllä, veli Welch, minä juuri katselinkin nähdäkseni sinut ja näen sinut istumassa siellä takana nyt.

⁶ Raamatun opettaminen on tavallisesti vähän pettävää ja se on vähän sen kaltaista, tiedättehän, kuin käveleminen ohuella jäällä, niin kuin me sitä kutsumme. Mutta meistä tuntuu, että ehkä, tänä ajankohtana ja tällä kertaa, voisi olla hyväksi mielestäni, tuoda seurakunta täydelliseen ymmärrykseen, asemallisesti, siitä mitä me olemme Kristuksessa Jeesuksessa. Ja joskus ajattelen, että saarnaaminen on ihana asia, mutta uskon, että joskus, veli Beeler, opettaminen voittaa sen, erikoisesti seurakuntaa opettaessa. Mutta saarnaaminen tavallisesti tavoittaa syntisen, saattaa hänet tuomion alaiseksi Sanan kautta. Mutta opettaminen asettaa miehen asemallisesti sille paikalle, mikä hän on. Emmekä me kykene koskaan oikealla tavalla omaamaan uskoa, ennen kuin me asemallisesti tiedämme mitä me olemme.

⁷ Nyt, jos Yhdysvallat, tämä kaunis maa täällä, lähettäisi minut Venäjälle tämän kansakunnan suurlähettiläänä, ja sitten, jos he ovat virallisesti lähettäneet minut Venäjälle, niin kaikki se voima, mitä Yhdysvalloilla on, on takanani. Minun sanani on aivan sama kuin Yhdysvaltain sana, jos minut on tunnustettu suurlähettiläänä.

⁸ Ja sitten, jos Jumala on lähettänyt meidät olemaan suurlähettiläitään, niin kaikki voima mitä Taivaassa on, kaikki mitä Jumala on, kaikki Hänen Enkelinsä ja kaikki Hänen voimansa, seisoo sanojemme takana, jos olemme oikealla tavalla virkaan asetettuja, ihmisille lähetettyjä sanasaattajia. Jumalan täytyy kunnioittaa Sanaa, sillä Hän on niin juhlallisesti kirjoittanut, että "mitä tahansa te sidotte maan päällä, sen Minä tulen sitomaan Taivaassa. Mitä tahansa te päästätte maan päällä, sen minä tulen päästönään Taivaassa. Ja Minä annan sinulle avaimet Valtakuntaan." Oi, sellaiset suuret lupaukset Hän on antanut seurakunnalle!

⁹ Ja oletan, että teitä on täällä monia tänä aamuna, jotka kuulitte, kun yritin nöyrällä, yksinkertaisella tavallani selittää tuota näkyä, jonka näin Taivaasta, tässä eräänä aamuna.

¹⁰ Minä en missään tapauksessa koskaan yrittäisi epäillä mitään siitä, mitä kukaan koskaan sanoo minulle Jumalan kertoneen heille. Uskoisin sen, vaikka en edes näkisi sitä Kirjoituksessa, minä yhä haluaisin uskoa tuon veljen sanaa. Minä voisin vain pysyä Raamatun mukaisena, mutta uskoisin kuitenkin, että tuo veli ehkä vain ymmärsi väärin sen jollakin

¹⁵² Nyt veli Lyle, sinut on voideltu Pyhällä Hengellä. Sinä olet jättänyt Egyptin, valkosipulipadat, ja maailman saasta on jätetty taaksesi. Seisot Jordanin rannalla nyt, juuri toisella puolella. Vieköön Jumala sinut ylitse.

Kaikkivaltias Jumala, tämä on Sinun voitonsaaliisi. Hän varmasti olisi ollut kauheassa kunnossa, Herra, mutta minun sydämeni meni hänen peräänsä. Rukouksemme vain löivät hyytävän räjähdys sinne, sillä se, mikä piti häntä kiinni, on lähtenyt hänestä. Se on murskattu, ja nyt hän kävelee Jordanille. Ota hänet luvattuun maahan, Herra, ja sinetöi hänet niiden ihmisten joukkoon, jotka tuona kunniakkaana päivänä, kun me tulemme tapaamaan siellä, voikoon hän tuntea hänen käsivarsiansa tämän huutaessaan: "Kallis veljeni." Ja minä tiedän...?... Tuo Banks hänen kanssaan, Herra, teethän sen? Isä, äiti, ja heidät kaikki, sisaren, ja koko tuon suuren perheen. Voikaamme me kaikki tavata siellä, Herra, ja jokainen heistä täytettynä Pyhällä Hengellä. Rukoilen Jeesuksen Nimessä. Aamen.

Sinä tulet saamaan Sen, veli. Jumala siunatkoon sinua, veli. Kyllä, veli...?...

¹⁵³ Joku on kuolemassa kaukopuhelussa ; annan palveluksen nyt veli Nevillelle sillä aikaa kun...?...

¹⁵⁴ [Veli Neville puhuu ja johtaa seurakuntaa poistumisrukouksessa. Veli Branham palaa takaisin ja puhuu.]

¹⁵⁵ Nuori saarnaaja putosi kuolleen saarnastuolista...?... Niinpä me menimme uskon kallion...?... Suo tänä iltana...?... hän oli ihmeellinen mies, sillä minä lähetän rukoukseni hänen peräänsä, Jeesuksen Kristuksen Nimessä...?... on hetki, jolloin hänen pulssinsa...?... meni hänestä...?... hänen pulssi...?... silmät seisoivat hänen päässään...?... putosi saarnastuolista...?...

¹⁵⁶ Onko tämä vielä auki? Saisinko huomionne hetkeksi? ...?... nuori evankelista, saarnaaja täällä Indianassa saarnasi, putosi kuolleen saarnastuolissa noin tunti sitten, sillä aikaa kun hän saarnasi hän kaatui eteenpäin, ja kuoli saarnastuolissa, huomattava evankelista, saarnatessaan täällä Indianassa. Pastori juuri tuli ja kutsui minua. Hän kuoli juuri saarnatessaan Hengen voitelun alla, kaatui eteenpäin, silmät seisoen, hänen hengityksensä oli lakannut. Hänen julistettiin kuolleeksi, oli ollut kuolleen tunnin ajan. Ja jokin sanoi heille, että soittaisivat

¹⁵⁰ Banks, missä sinä olet? Onko hän sisällä? Takana kulmassa. Kyllä. Ja me kalastimme. Ja veli, pieni poikani oli tappanut... Ajattelin hänen tappaneet pienen kissanpennun muutama päivä ennen sitä. Ja pienellä vanhalla äitikissalla oli ollut joukko pieniä kissanpentuja ja hän otti sellaisen ylös ja pudotti sen. Ja ajattelin... Ja sanoin: "Herra on nostava pienen elämän ylös", päivä ennen. On näin, Lyle? Seisten siellä kylmässä. Ja sanoin: "Se on NÄIN SANOO HERRA."

Ja me olimme kalastaneet koko yön ja emme olleet saaneet mitään. Seuraavan aamuna, me olimme taas kalastamassa pienessä poukamassa muutamia aurinkoahvenia; tuo on pieni kala. Ja veli Lylellä oli suuri vapa, ja hän antoi pienen aurinkoahvenen niellä suuren koukun, joka hänellä oli kunnes kun hän veti sen ylös, pieni jänne oli alas asti, ja suuri koukku pienen aurinkoahvenen vatsassa. Ja kun hän veti sen ulos, hänen täytyi vetää sisälmykset ja kaiken muun ulos pienestä aurinkoahvenesta saadakseen sen ja vain veti sen kaiken ulos, koska iso koukku oli kiinnittynyt alas kalan vatsaan. Ja kun hän teki sen, hän heitti sen alas veteen, ja se värisi neljä tai viisi kertaa, ja se oli siinä; koska se sisälmykset ja kidukset roikkuivat sen suusta. Ja se kellui siinä ympärillä noin puoli tuntia, kelluen pusikkoon.

¹⁵¹ Ja istuin siellä kalastaen, ja yhtäkkiä Pyhä Henki tuli sanoen: "Puhu tuolle kalalle."

Sanoin: "Pieni kala, Jeesus Kristus antaa sinulle sinun elämäsi takaisin", ja tuo kala, maattuaan kuolleena vedessä, pyörähti kyljelleen ja meni rrrrrrtt, veteen niin nopeasti kuin pystyi.

Veli Lyle, veli Wood istuu paikalla. Veli Lyle sanoi: "Veli Branham, se oli minun tähteni, koska sanoin tuolle pienelle...?... sanoin: "Se ei ole..." Hän sanoi vetäessään sisälmyksiä siitä ja heittäessään sen sinne, sanoi: "Vedit viimeisen vetosi, pikku kaveri", juuri noin. Heittäen sen pois, hän sanoi: "En tarkoittanut sitä."

Ja sanoin: "Ei, veli Lyle, siitä ei ole kyse."

Veli Banks tuolla sanoi: "Kuinka monet ihmiset tässä maailmassa, kuinka monet tuhannet, haluaisivat seistä siinä, missä me seisomme juuri nyt nähdäkseen Jumalan voiman tulevan alas ja tekävän jotain tuon kaltaista?" Toisin sanoen, hän on kuin... Uskon meidän kaikkien tunteneen kuten Pietari tuns: "Meidän on hyvä olla tässä. Rakentakaamme kolme majaa." Näin on.

tavalla ja, että hän on voinut vain sekoittaa sitä vähän. Ja yhä uskoisin hänen olevan veljeni.

¹¹ Ja jos on mitään mikä palaa sydämeni sisimmässä ja toivon, ettei se koskaan lähde pois sieltä tulevinakaan vuosinani, etten koskaan unohtaisi sitä, mitä tapahtui viime sunnuntaiaamuna, viikko sitten. Se on tehnyt minulle jotakin, mikä on mullistanut elämäni. Minä en pelkää. Minulla ei ole mitään kuolemanpelkoa. Kuolemassa ei ole mitään pelättävää. Eikä se pelätä teitä, jos te vain ymmärrätte. No niin, ehkä jos... Teillä täytyy olla kokemus tietääksenne sen, koska ei ole mitään tapaa selittää sitä. Ette voi löytää sanoja sille, koska niitä ei voi löytää englantilaisesta, eikä mistään muustakaan sanakirjasta, koska se on iankaikkisuudessa. Siellä ei ole eilistä, ei huomista, kaikki on nykyisyyttä. Eikä se ole sitä, että "nyt minusta tuntuu hyvältä" ja tunnin kuluttua "minusta ei tunnu hyvältä" ja seuraavan tunnin kuluttua "tuntuu jälleen hyvältä". Se on koko ajan nykyaikaa. Näettekö? Koskaan lakkaamatta, on vain ihana rauha ja jotakin.

¹² Eikä siellä voi olla mitään syntiä, siellä ei voi olla mitään mustasukkaisuutta, siellä ei voi olla mitään sairautta, mikään sellainen ei voi koskaan saavuttaa tuota Taivaallista rantaa. Ja jos minulla olisi etuoikeus sanoa tämä, jota minulla ehkä ei ole. Jos minulla ei ole, silloin rukoulen, että Jumala antaa minulle anteeksi. Mutta, jos minulla on se etuoikeus, ja oli niin, että Jumala salli minun tulla temmatuksi ylös näkemään jotakin, niin haluaisin viitata siihen ensimmäisenä Taivaana. Ja uskon, että Raamatussa oli eräs nimeltä Paavali, joka oli temmattu kolmanteen Taivaaseen. Ja jos se oli niin ihanaa tässä ensimmäisessä Taivaassa, niin mitä se onkaan kolmannessa Taivaassa? Hän sanoi, ettei hän tiennyt oliko hän ruumiissa tai ulkona ruumiista. Tuon suuren apostolin kanssa, en jakaakseni hänen virkaansa, tai yrittääksemme tehdä itsestämme mitään hänen kaltaistaan, mutta voin sanoa hänen kanssaan, että en tiedä olinko tässä ruumiissa tai ulkona ruumiista. Ainoa mitä voin sanoa, että se oli juuri niin todellista kuin katsellessani teitä.

¹³ Ja olen aina ihmetellyt sitä, että jos siirtyisin täältä pois ja näkisin pienen pilven ajelehtivan ohitse, hengen, ja sanoisin: "Siinä menevät veli ja sisar, se on Charlie ja Nellie. Se on veli ja sisar Spencer menossa siellä." Se aina kummastutti minua. Jos silmäni ovat haudassa mätänemässä, jos korvani eivät enää ole täällä kuullakseni, ja jos vereni

on palannut takaisin alkuaineiksi, ja he ovat balsamoineet ruumiini, ja se on jossakin vedessä tai maassa, ja aivosoluni ovat hävinneet, niin kuinka voisin silloin olla mitään muuta kuin vain henki ajelehtimassa ympäri? Ja se rasitti minua. Kuinka haluaisinkaan sanoa: "Hei, veli Pat, olen niin iloinen nähdessäni sinut! Hei, veli Neville, kuinka haluaisinkaan tavata sinua!" Mutta ajattelin: "No niin, jos minulla ei ole mitään millä nähdä, eikä suuta millä puhua, se kaikki on mädäntynyt tomuksi, niin kuinka kykenisin sanomaan: 'Hei, veli Pat. Hei, veli Neville', ja niin edelleen, 'Hei, Charlie'."

¹⁴ Mutta nyt tiedän, että se oli väärin. On kirjoitettuna Kirjoituksissa, eikä se, mitä sanon, ole sen vastaista: "Sillä, jos tämä maallinen tabernaakkeli [maja] on hajotettu, on meillä toinen jo odottamassa", toinen maja, jossa ovat silmät, huulet, korvat, sielun kyvyt. "Jos tämä maallinen maja on purettu!" Se on ruumis, joka voi tuntea ja voi puhua.

¹⁵ Ja juuri nyt tulee mieleeni se, kuinka Mooses oli ollut kuolleen ja merkitsemättömässä haudassa kahdeksansataa vuotta, ja Elias oli mennyt Taivaaseen viisisataa vuotta aikaisemmin, mutta Kirkastusvuorella heidät nähtiin keskustelemassa Jeesuksen kanssa.

¹⁶ Sen jälkeen, kun Samuel oli ollut kuolleen ainakin kolmesta viiteen vuoteen, kutsui tuo Endorin noita hänet ylös ja hän lankesi kasvoilleen ja sanoi: "Sinä olet pettänyt minua, koska sinä itse olet Saul." Hän sanoi: "Koska minä näen jumalien", hän oli pakana, näettehän, "minä näen jumalien nousevan ylös."

¹⁷ Saul ei vielä voinut nähdä häntä ja hän sanoi: "Mitä hän näyttää? Kuvaile hänet minulle."

Hän sanoi: "Hän on laiha ja hänellä on vaippa hartioillaan."

¹⁸ Hän sanoi: "Se on Samuel, profeetta, tuo hänet tänne eteeni." Haluan teidän panevan merkille sen, ettei Samuel ollut kadottanut mitään persoonallisuudestaan. Hän oli yhä profeetta. Hän kertoi Saulille tarkalleen sen, mitä tapahtuisi seuraavana päivänä.

¹⁹ Niinpä te näette, ettei kuolema täydellisesti hävitä meitä, kun itkemme ja valitamme haudalla. Se vain muuttaa asuinpaikkamme. Se vain vie meidät paikasta toiseen. Mitä on ikä? Jos elän tunnin lisää, tulen elämään kauemmin kuin monet viisivuotiaat. Ikä ei merkitse

sen siten ja seisaisin sen kanssa, näettehän. En haluaisi olla mitenkään tosin. Haluaisin, että...?... En haluaisi, että... Tulen olemaan vastuullinen siitä. Näettekö? Ja minun täytyy sanoa se juuri sillä tavalla kuin se sanotaan, en ollakseni erimieltä, mutta ollakseni rehellinen.

¹⁴⁸ Nyt, Isä, me tulemme hänen rakkaidensa puolesta. Hänellä on nivelreuma ja hän haluaa tulla kastetuksi Herran Jeesuksen Kristuksen Nimessä, sillä se on sisäänkäynti; sen avoin portti. Siellä Joosua avasi yhden polun, josta pääsi ylitse luvattuun maahan. Ei ollut toista tai kolmatta paikka avattuna; oli vain yksi.

Pietari, Helluntaipäivänä, kun seurakunta ensimmäisen kerran perustettiin, avasi polun, ja sanoi: "Tehkää jokainen parannus, ja olkaa kastetut Jeesuksen Kristuksen Nimessä." He eivät koskaan eronneet tuolta samalta polulta; jokainen meni ylitse luvattuun maahan. Jotkut heistä yrittivät mennä toisesta kahluupaikasta, ja Paavali sanoi hänelle: "Millä kasteella teidät on kastettu? Mistä te yritätte ylittää?"

Ja he sanoivat: "Sieltä, mistä Johannes katsoi."

Hän sanoi: "No niin, Johannes vain osoitti aikaan ja paikkaan." Ja kun he kuulivat tämän, heidät kastettiin oikealla kahluupaikalla, ja he menivät ylitse...?... Hengen elämä.

Suo se sisarellemme ja hänen rakkailleensa, Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen.

¹⁴⁹ Veli Lyle... Oi... Kyllä...?... Tuo ja näky, jonka hän antoi...?... Se on kuitenkin nyt ohi. Jumala siunatkoon sinua. Sinä olet nyt matkalla luvattuun maahan, veli...?...

Kuinka monet täällä muistavat juuri ennen kuin tämä palvelustehtävä vahvistettiin minulle ja olin kalastamassa erään miehen kanssa eräänä päivänä, alhaalla joella, järvellä? Ja sain pieniä kaloja, ja Pyhä Henki tuli ylleni. Siellä oli... Tämä mies on Jehovan Todistaja. Ja sanottiin eräänä päivänä kun me olimme kalastamassa siellä sen jälkeen, kun tämä poika tuli kääntytetyksi, sanoin hänelle, että se olisi jotian hänen elämässään, ja kaikki mitä oli tapahtunut, ja kaiken siitä, jonka juuri nyt on kertonut minulle, ja hän juuri nyt saanut sen pois elämästään. Se on oikein. Ylistys Herralle. Se on tarkalleen oikein. Hänen isänsä oli lukija. Onko...?... rakennuksessa? Ja hän ja hänen vaimonsa molemmat kastettiin kantamaan Jeesuksen Nimeä tässä altaassa. Ja tämä mies istui hänen vieressään, veljeni.

¹⁴⁶ No niin, olette valmiina lepäämään, näyttökö...?... koko ajan...?... vain—vain jatkakaa uskossa Häneen...?... te tulette pääsemään ylitse...?... Ja yhtä varmasti kuin minä seison tässä...?... tänä iltana, sisar Spencer, Hänen armostansa minä tulen näkemään sinut ja Jessen rajan toisella puolella, nuorina ja vapaina. Te kaikki juoksette, huutaen: “Veljeni, veljeni.” Minä tulen näkemään teidät.

On kyseessä hänen hermonsä. Isä Jumala, tällä työllä tulisi olemaan hermoromahdus, ja hänen täytyisi saavuttaa...?... kuten vain...?... mikä estää. Mutta minä tulen hänen peräänsä tänä iltana. Tulen Sinun luoksesi, Isä. Pyydän Sinua ohjaamaan laukauksen, jonka tulen ampumaan. Menkään se juuri tarkalleen kohteeseensa, hiusristikko tarkalleen hänen...?... Voikoon tämä rukous Jeesuksen Kristuksen Nimessä osua tuohon hermostuneisuuteen repiä sen palasiksi, tuoden tämän lampaan takaisin Jumalan laitumelle. Aamen. Sen täytyy nyt olla, kultaseni...?...

Taivaan Jumala, suo, että hänen kuusi lastansa, joiden hän haluaa pelastuvan... Hän on kuullut tuon veli Daltonin todistuksen, hänen rakkaista tyttäristsä. Hän haluaa kuutta lastansa, Isä. Voikoon hän saada heidät. Voikoot he tavata hänet tuossa maassa, missä ei ole yötä, turvallisesti suojeltuna ja suojattuna Jeesuksen Kristuksen Verellä. Aamen. Olkoon se sinulla, sisar, on rukoukseni.

¹⁴⁷ Uskon... Tuskin mikään voi auttaa sitä: he antoivat heille vähän jotain, joka näytti joltain acetominilta [parasetamoli]; sen on... kortisonia, he kutsuvat sitä, ja se tappaa teidät, nostaa verenpaineen niin ylös...?... Mutta... Nivel tulehdus on kuin leijona, joka tarttuu lampaaseen ja juoksee pois. Nyt, mitä lingon ammus tekee? Oi, on suuri karjuva leijona lampaan kanssa. Ja hän rakastaa lammasta, joten hän juoksee karkuun lampaan kanssa; mutta Daavid ottaa linkonsa ja menee hänen peräänsä. Näettekö, katsokaa. Hänellä on viisi kiveä: u-s-k-o [f-a-i-t-h], hänellä. Hänen linkonsa oli hänen kädessään: J-e-e-s-u-s [J-e-s-u-s]. Hänellä on kuoleman tarkka laukaus. Jotain täytyy tapahtua; menkäämme tuon nivel tulehduksen perään tänä iltana rukouksen kanssa, suokoon Jumala sen sinulle.

Hän haluaa tulla kastetuksi Nimessä... Sinä haluat hänen tulevan kastetuksi...?... Kiitos, sisar. Ei niin, että se on tapa...?... Se ei ole koska... Nyt, jos Raamatussa on Isän, Pojan ja Pyhän Hengen, uskoisin

mitään. Me olemme vain asetetut tänne jotakin tarkoitusta varten, tekemään jotakin.

²⁰ No niin, monet näistä pienistä kauniskasvoisista äideistä, jotka istuvat täällä, jotkut heistä kuusikymmentä-seitsemänkymmentävuotiaita, saattavat sanoa: “Mutta mitä minä olen tehnyt, veli Branham?” Te olette kasvattaneet lapsenne. Te olette tehneet mitä teidän oletettiin tekevän.

²¹ Ehkä täällä istuu joku vanha isä, joka sanoo: “Mutta minähän olen vain äestellyt peltoja ja olen tehnyt sellaista. En ole koskaan saarnannut.” Mutta te teitte juuri sen, mitä Jumala lähetti teidät tekemään. Siinä on teidän paikanne.

²² Puhuin erään vanhan lääkärin kanssa eilen, hän on eräs lääkäriystävistäni, toverini, kahdeksankymmentä-ja-jotakin vanha. Ja hänen kälönsä, joka on täällä kirkossa tänä iltana, on ollut hänestä hitusen huolissaan, joten menin tapaamaan häntä. Ja niin pian kuin aloin puhua hänelle, hän piristyi ja kertoi minulle metsästysmatkastaan, jonka hän oli tehnyt monia vuosia sitten Coloradoon, aivan samalle seudulle, missä minä metsästelen. Juuri niin terävä-älyinen ja eloisa kuin olla voi! Ja minä sanoin: “Tohtori, kuinka kauan olet harjoittanut lääkärinammattia?”

²³ Hän sanoi: “Kun sinä vielä olit imeväinen.” Ja myöhemmin sanoin... “Ja monta kertaa”, hän sanoi, “olen käynyt sairaskäynneillä kieseillä. Olen pannut satulalaukkuni hevoseni selkään. Olen ottanut pienen olkalaukkuni ja olen kävellyt.”

²⁴ Ja minä sanoin: “Kyllä, seuraten alas joenrantaa, kello kahdelta aamulla, taskulamppusi valossa, yrittäen löytää taloa, jossa jollakin pienellä lapsella on vatsa kipeä tai äiti synnytystuskissa.”

“Juuri niin.”

²⁵ Ja minä sanoin: “Tiedätkö, tohtori, uskon, että tämän rajan tuolla puolen, joka on kuolevaisen ja kuolemattoman välillä, Jumalalla on paikka hyvälle vanhoille lääkäreille, jotka ovat palvelleet sillä tavalla.”

²⁶ Suuret kyynelleet tulivat hänen silmiinsä ja hän alkoi itkeä, hän ojensi minulle vanhat heikot kätensä ja sanoi: “Veli, toivon niin.” Tuonpuoleisessa maassa. Jumala tuomitsee miehen sielun, sen mitä hän on.

²⁷ Sitten annoin hänelle tämän tyydytystä antavan Kirjoituksen. Monta kertaa hän oli kahlaillut noiden pimeiden liejuisten peltojen halki yöllä, yrittäen auttaa jotakuta, ehkä koskaan saamatta penniäkään siitä, mutta kaikki on hyvin. Minä sanoin: “Jeesus sanoi Kirjoituksissa: ‘Siunattuja ovat laupiaat, sillä he saavat laupeuden.’” Ja se on totta.

²⁸ Ja tänä iltana me haluamme istua kirkossa ja näissä kolmessa oppitunnissa, jos Jumala suo, puhua siitä kuinka ja mitä odottaa, mitä me olemme. Me tulemme aloittamaan Paavalin efesolaisille kirjoittaman kirjeen 1. luvusta. Ja tulemme ottamaan kolme ensimmäistä lukua, seuraavalla kolmella oppitunnillamme, yrittäen käydä lävitse luvun illassa, jos voimme. Tänä iltana, keskiviikkona ja ensi sunnuntaiaamuna. Efesolaiskirje, 1. luku. Nyt tutkistellessamme yhdessä, haluaisin sanoa tämän, että tämä Efesolaiskirje vastaa täydellisesti Vanhan Testamentin Joosuan kirjaa. Efesolaiskirje.

²⁹ Muistakaa nyt, jos me satumme menemään hieman pois siitä, mitä teille on opetettu, niin antakaa meille anteeksi ja kärsikää meitä hetken. Ennen kuin avaamme Sen, pyytäkäämme Häntä auttamaan meitä, kun kumarramme päämme.

³⁰ Herra, me lähestymme Sinun pyhää ja pyhitettyä Kirjoitustasi, joka on varmempi kuin kaikki taivaat ja maa. Kaikki me voimme lukea tästä Sanasta, jota kutsutaan Raamatuksi, että “sekä taivaat ja maa tulevat katoamaan pois, mutta Minun Sanani ei koskaan petä.” Sitten, tässä juhlallisessa hetkessä, kun tulen tähän saarnatuoliin tänä iltana, Sinun Verelläsi ostettujen eteen, näiden kalliiden rakkaiden kuolevaisten, jotka istuvat täällä tänä iltana, tarttuakseen jokaiseen pieneenkin toivon kipinään, johon vain voivat, pitääkseen kiinni siitä tuoksi Elämäksi, joka on tuleva. Voikoon se olla niin riittävä tänä iltana, että jokainen uskovainen täällä tulee näkemään paikkansa. Ja että jokainen, joka ei vielä ole tullut tähän suureen kanssakäymiseen, ponnistelisi tähän Kuningaskuntaan, Herra, ja kolkuttaisi ovelta, kunnes Vartija avaa oven. Suo se, Herra.

³¹ Me luemme täältä, ettei tämä Raamattu ole yksityisesti tulkittavissa. Jumala, älköön niin tapahtuko, että minä Sinun palvelijanasi, tai kukaan toinen palvelija koskaan yrittäisi panna omaa tulkintaansa Sanalle. Lukekaamme Se vain ja uskokaamme Se sillä tavalla, miten Se on kirjoitettu. Ja erikoisesti me laumojen paimenet, me pastorit, jotka

Saakoon se hänet hajaantumaan ja juoksemaan pois hänen luotaan, ja voikoon hän tulla palautetuksi takaisin varjoisille, vihreille laitumille ja rauhallisten vesien ääreen, Jeesuksen Kristuksen kautta. Aamen.

Se tulee olemaan, sisar Bell, Älä lainkaan epäile.

¹⁴⁴ Sisar Spencer? [Sisar todistaa.] ...?... Minä todella sisar...?... Jumala siunatkoon sinua. Aamen...?... rakkaat pelastettuja...?... Näin on, tiedän siitä kaiken. Me vaadimme sitä, sisar Spencer, ja tiedämme kuinka hän ja veli Jesse menevät läpi...?... tulisivatko tänne seurakuntaan. Kun pääsen toiselle puolen, he eivät tepastele tällä puolella tällä tavoin; he ovat nuoria, oi, veli Jesse...?... kaikkea siitä. Te kaikki tiedätte kuinka juuri toisella puolen pienen...?... te palaatte takaisin tuoksi nuoreksi tytöksi jälleen, ja veli Jesse nuoreksi pojaksi. Jumala lupasi teille.

Nyt, katsokaa. Haluan antaa aivan pienen opetuksen, teidän ollessa viimeinen täällä. Haluan saada... Koska tunnen tämän pienen pojan, Charlien. Haluat, että sen puolesta rukoiltavan...?...

¹⁴⁵ Haluan sanoa tämän yhden asian. Oletteko koskaan lukeneet Kirjoituksista, missä Raamattu sanoo tämän? Paavali snaoi roomalaiselle sadanpäämiehelle (kuuletteko minua hyvin?), kertoi roomalaiselle, kun hän veti miekkansa surmatakseen itsensä Filipissä ollessaan vankilassa. Ja maanjäristys ravisteli vankilan alas. Hän sanoi: “Usko Herraan Jeesukseen, ja sinä ja sinun perhekuntasi tulette pelastumaan.” Oletteko koskaan kuulleet sen? “Sinä ja sinun perhekuntasi...”

Nyt, katsokaa. Jos sinulla oli tarpeeksi uskoa itsesi pelastumiseksi, eikä sinulla voi olla tarpeeksi uskoa lastesi puolesta? Jumala tulee jollain tavalla...?... Ja Herra, minä rukouilen sisar Spencerin ja veli Spencerin puolesta tänä iltana, että jokainen lapsi--he kaikki ja heidän lapsensa tulevat olemaan tuossa kunniakkaassa maassa, missä ei tule olemaan sairautta tai vanhuutta, ei surua tao pettymystä, ja koko tämä pieni elämä tulee katoamaan painajaiseen, joka on ohitse. Voikoot he saada tämän, ja voikoot kaikki hänen lapsensa, ja aviomiehensä, kaikki hänen rakkaansa, ja kaikki, jotka rakastavat häntä, ja kaikki, joita hän rakastaa, olla siellä hänen kanssaan, Jeesuksen Nimessä. Jumala siunatkoon sinua, sisar. Kahdeksankymmentäkaksi vuotta vanha. Sinä pienenet...?... Aivan kuten maailma hajoaa kappaleiksi, sisar Spencer.

Taivaallinen Isä, joka on siittänyt tämän lapsen, joka on täällä tänä iltana hänen tähtensä. Ja hänen oma poikansa haluaa, että hänen isänsä tulisi tuoduksi takaisin, tuolta maailman synnin teiltä, alkoholisti. Oi Herra, lähetän tämän rukouksen uskon ja voiman kanssa, ja kaikella mitä vain voin sen heittää, tämän pikkukiven Jeesuksen Kristuksen Nimessä, linkoan sen tuon paholaiseen, joka on laittanut tuon...?... sinne...?... ja tulkoon hän turvallisesti laumaan Jeesuksen Nimessä. Aamen. Aamen.

Sinulla on myös pyyntö? Sinä haluat tulla maahan, jossa kaikki lupaukset ovat. Nyt, Herra, tämä poika on joen toisella puolella, leiriytyneenä toisella puolella, ja Jordan tulvii. Ja ei ole mitään keinoa hänelle ylittää ellet Sinä tee hänelle tietä niin kuin Sinä tein Joosualle ja Israelille. Ja, Isä, pyydän Sinua palvelijanasi; anna rakkaan veljemme, oi Jumala, annan hänen päästä sisälle tähän luvattuun maahan, tähän lupaukseen, joka on toisella puolella, jonne minut vietiin ässä eräänä päivänä... Olkoon minulla etuoikeus kaapata ja heittää käteni hänen ympärilleen tuossa toisessa maassa sanoen: "Rakas veljeni." Suo se, Herra. Saakoon Hän vastaan ottaa tuon Jumalan lupauksen, Pyhän Hengen. Aamen.

¹⁴³ Oi Herra, tämä on rakas veljeni. Tämä käsi on ollut hyvä minulle, hän on seissyt puolestani lukemattomia tunteja. Hän uskoo ja hänellä on usko. Ja nyt, vihollinen yrittää kaapata tämä veljeni. Sokeri... Ja hän luulee, että hän voi kaapata tämän pojan; mutta minä tulen hänen peräänsä. Olen tuomassa takaisin Sinun omaasi, Herra, lingoten tämän kiven tähdätyllä uskolla Jeesuksen Kristuksen Nimessä taistelen tätä sokeritautia, joka hänellä...?... tuon takaisin Sinun oman lampaasi laumaan, Isä, Jeesuksen Nimessä. Aamen.

Rauhanen.. Oi Herra, sisaremmet tietää, että tämä ylipaino on, niin lääkäri sanoo, asia, joka tulee tappamaan. Jokainen pauna ylipainoa ottaa vuoden pois, vakuutustaulukon mukaan. Ja hän haluaa elää Jumalan kunniaksi ja ylistykseksi. Eikä ole yhtään lääkäriä, joka voisi tehdä tämän, Isä Jumala; se on vain Sinun käsissäsi. Ja sisar Bell on ollut hyvin uskollinen, ja hän ollut ystävällinen ja huomaavainen...?... Hän on mennyt monien syvien koettelemusten läpi; tulen hänen puolestansa tänä iltana, Herra. Tulen kohtaamaan vihollinen tuolla. Ja aion kaikella tarkkuudella, jolla voin; Jeesuksen Kristuksen nimessä viskaan tuon uskonkiven tätä vihollista kohti, joka on saanut hänet.

jonakin päivänä tulemme kootuiksi tuohon ihanaan maahan pienten laumojen kanssa, ja tulemme seisomaan Herran Jeesuksen Läsnäolossa ja tulemme näkemään tuon Paavalin sukupolven tulevan ylös, ja Pietarin ja Luukkaan, ja Markuksen ja Matteuksen ja kaikkien heidän ja näemme, kuinka heidät tuomitaan siellä ryhmiensä kanssa. Jumala, suo se niin, että voin laskea kymmenen miljoonaa voittopalkintoa jalkojesi juureen, itseni nöyrästi ryömiessä luoksesi ja lasken käteni Sinun kalliiden jalkojesi päälle ja sanon: "Herra, he ovat Sinun."

³² Oi Jumala, täytä meidät tuoreeltaan Sinun Hengelläsi ja Sinun rakkaudellasi ja Sinun hyvyydelläsi. Ja voikaamme sanoa, niin kuin tuo runoilija on sen ilmaissut tuossa laulussa monia vuosia sitten, sanoessaan: "Kallis kuoleva Karitsa, Sinun kallis Veresi ei koskaan kadota voimaansa, ennen kuin koko Jumalan lunastettu Seurakunta on pelastettu tekemästä enää syntiä. Ja aina siitä lähtien, kun uskossa näin tuon virran, jonka vuotavat haavasi ovat tuottaneet; lunastava rakkaus on ollut aiheenani, ja on oleva kunnes kuolen. Sitten ylevämmässä, suloisemmassa laulussa hän jatkaa sanoen: "Laulan pelastavasta Voimastasi, kun tämä kurja sammalteleva, änkyttävä kieli lepää hiljaisena haudassa." Sitten haudassa ei ole mitään kuolemaa Sinun lapsillesi. Se on vain lepopaikkamme, tai kätköpaikkamme, missä tämä turmeltunut pukeutuu turmeltumattomaan.

³³ Ja voikaamme tänä iltana nähdä tämä, Herra, selvästi, niin kuin se on annettu meille Sanassa. Anna meille ymmärrystä. Ja aseta meidät, Herra, palveluspaikallemme, voidaksemme palvella uskollisesti siihen asti, kunnes Sinä tulet. Me pyydämme tätä Jeesuksen Nimessä ja Hänen tähtensä. Aamen.

³⁴ Nyt, tämä Efesolaiskirje, niin kuin juuri sanoin... minun mielipiteeni mukaan, se on yksi suurimmista Uuden Testamentin Kirjoista. Se johtaa meitä eteenpäin. Calvinismi lähtee yhtä haaraa ja armenialaisuus toista haaraa pitkin, mutta Efesolaiskirje vetää sen yhteen ja asettaa Seurakunnan asemallisesti paikalleen.

³⁵ No niin, olen pitänyt sen esikuvana Joosuan kirjaa. Jos panette merkillä, Israel tuotiin ulos Egyptistä, ja heidän matkansa on kolme vaihetta. Yksi vaihe oli Egyptin jättäminen. Seuraava vaihe oli erämaa. Ja seuraava vaihe oli Kanaanin maa.

³⁶ Nyt Kanaanin maa ei esitä Tuhatvuotisvaltakunnan aikaa, se vain esittää voittajan aikakautta, voittamisen ajanjaksoa, koska Kanaanin maassa he tappoivat ja polttivat ja valtasivat kaupunkeja. Ja Tuhatvuotisvaltakunnassa ei tule olemaan mitään kuolemaa.

³⁷ Mutta on eräs toinen asia, minkä se tekee, se tuo vanhurskauttamisen uskosta, sen jälkeen, kun he olivat uskoneet Moosesta ja lähteneet Egyptistä Pyhittäminen, seuraten Tulipatsaan alaisena ja uhrikaritsan sovituksen alaisena erämaassa. Ja sitten sisään meneminen maahan, joka oli luvattu.

³⁸ No niin, mikä on se maa, joka on luvattu Uuden Testamentin uskovalle? Tuo lupaus on Pyhä Henki. "Sillä on tapahtuva viimeisissä päivissä", Joel 2:25, "että Minä tulen vuodattamaan Hengestäni kaiken lihan päälle. Teidän poikanne ja tyttärenne profetoivat. Palvelijoideni ja palvelijattarieni päälle Minä vuodatan Hengestäni, ja he profetoivat. Ja olen näyttävä ihmeitä taivaissa ylhäällä. Ja maassa tulipatsaita, ja savua ja utua." Ja Pietari sanoi Helluntaipäivänä, sen jälkeen, kun hän otti tästä tekstinsä ja saarnasi: "Katukaa, jokainen teistä, ja ottakaa kaste Jeesuksen Kristuksen Nimessä anteeksiantamiseksi", antamaan anteeksi, ottamaan pois kaikki aikaisemmat rikkomukset.

³⁹ Panitteko merkille Joosuaa, ennen kuin he ylittivät Jordanin, Joosua sanoi: "Menkää leirin keskitse ja puhdistakaa vaatteenne ja pyhittäytykään jokainen ja älköön kukaan mies menkö vaimonsa lähelle, sillä kolmen päivän sisällä te tulette näkemään Jumalan Kirkkauden." Näettekö? Se on valmistautumisen prosessi [tapahtumasarja] lupauksen perimiseksi. No niin, tuo lupaus oli Israelille, Jumala antoi Abrahamille lupauksen Palestiinan maasta, ja sen tuli olla heidän omaisuutensa ikiajoiksi. Ja heidän tuli aina pysyä tässä maassa.

⁴⁰ He tulivat nyt näiden kolmen vaiheen lävitse tullessaan tähän luvattuun maahan. Tarkatkaa nyt, kuinka täydellinen esikuva tämä on Uudelle Testamentille.

⁴¹ Nyt tämä on se, niin kuin olen sanonut, mikä ei sovi yhteen joidenkin ajatustenne kanssa. Jotkut teistä kalliista nasarealaisista, Church of Godin jäsenistä, ja niin edelleen, älkää antako sen loukata itseänne, vaan tarkatkaa sitä läheltä ja tarkatkaa esikuvia. Tarkatkaa ja nähkää, eikö jokainen paikka osuin aivan tarkalleen yhteen.

Älä epäile; tuo kipu tulee lakkaamaan siellä alhaalla, ja sinä tulet olemaan kunnossa. Jumala siunatkoon sinua, veli...?...

Sinähän olet uskova, vai mitä? Sinä olet uskova, ja sinä olet näiden siunausten perillinen. Kiitos sinulle. Isä, tuon tämän sisareni jonoon... kohteen keskipisteeseen, ja tuon hänet takaisin Sinulle vihollisen otteesta, Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen. Juuri niin se tulee olemaan.

Sinä et halua leikkausta. Oi Herra, kun tämä nuori nainen seisoo tässä, vielä nuoruuden kukoistuksessa, rukoilen hänen puolestansa, ja keuhko, joka tulisi ottaa pois, ja hän tulisi olemaan kumarassa lopun elämänsä. Sinä olet Isämme, ja minä aion kohdistaa rukouksen tulen hänen puolestansa, Herra, suoraan hänen keuhkoonsa. Lähetän tämän rukouksen Jeesuksen Kristuksen Nimessä; olkoon se kuin...?... Jeesuksen Kristuksen Nimessä... Aamen.

^{141a} Sinä olet sisar...? Sisar Dird...?... pää vedetään luotani pois. Sinä olet uskova ja Jumalan siunausten perillinen, sisar Dird. Herra, tuon hänet Sinun luoksesi tämän pienen lingon avulla, jonka sinä olet antanut minulle. Niin kuin Sinä annoit Daavidille lingon, jotta hän vartioisi isänsä lampaita, ja jos vihollinen tuli lampaiden perään, hän ei pelännyt; hän kaappasi tuon pienen lingon ja meni suoraan leijonien ja--ja karhujen perään, ja hän toi lampaan takaisin. Tämä on uskonrukous. Sinä sanoit minulle, että jos saisin ihmiset uskomaan ja olisin vilpiton... Minä tuon sisar Dirdin takaisin tänä iltana. Sieppaan hänet vihollisen käsistä. Hän on Sinun lampaasi. Tuon hänet takaisin Isän laumaan, Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen.

Sisar Lowe, korkea verenpaine... Ja sinä olet uskova, vai mitä, sisar Lowe, siunausten perillinen? Sitten, Isä Jumala, minä tarkoitan tämän rukouksen kuin Jumalan lingosta sisar Loen korken verenpaineen puolesta. Voikoon seuraavan kerran kn lääkärit mittaavat verenpaineen, voikoon hän katsoa häneen ja sanoa: "Se on normaali nyt." Hän tietää mikä sen teki. Jeesuksen Kristuksen Nimessä minä annan sen hänelle. Aamen.

¹⁴² Kyllä... Toivoisin, että minun isäni olisi täällä tänä iltana, jotta voisi rukoilla hänen puolestansa juuri nyt. Rukoilen sinun isäsi puolesta. Minä ymmärrän.

uskova, sisar Slaugh, perillinen kaikelle sille, mitä meillä on. Sisar Slaugh, voikoon sinä vastaanottaa se, mitä olet pyytänyt ja olla terve. Jumala on suova sen sinulle.

Veli Gene, uskotko, että Jumala tulee parantamaan sinut? Ja suokoon Jumala sen sinulle, Gene, aivan tarkasti sen, mitä olet pyytänyt...?...

Minä tunnen sinut nyt. Hyvä on. Sinä olet evankelista, sisar, Minä tunnen sinut. Tämä on sinun aviomiehesi siellä. Rukoilin hänen puolestansa puhelimesta tuona päivänä. Tulen aina muistamaan sen. Et voinut mennä Tulsassa olevaan kokoukseen. Hän tuli kokoukseen, ja Herra paransi hänet, ja lähetti hänet kokoukseen. Sinä seisot välikappaleena jonkun toisen puolesta, se on kristillinen asia, sisar. Ymmärrätkö, Hän oli myös välikappale, joka seisoj meidän kaikkien puolesta. Sinä olet uskova ja sinulla on oikeus kaikkeen, mitä Jumala on luvannut. Minä olen Hänen palvelijansa. Ja Jeesuksen Kristuksen Nimessä annan sinulle, mitä olet pyydät...?...

¹⁴⁰ Tule, veli Neil. Jumala siunatkoon sinua. Hän on ollut hirveän hyvä sinua kohtaan. Sinä olet uskova; tiedät että olet. Uskon, että Jumala tulee antamaan sinulle kaiken, mitä pyydät, sillä sinä olet uskova. Ja Hänen palvelijanaan, Jeesuksen Kristuksen Nimessä, minä annan sinulle sydämesi halun. Mene nyt ja vastaanota se. Jumala siunatkoon sinua.

Sisar Bruce, minä tunnen sinut. Pieni hoitaja kantoi minua ja sinua. Hänellä oli tapana olla alhaalla Motelli J:n, J:n, Twin J:n, tai jotain sinnepäin, luona. Sinä olet seissyt muiden puolesta. Ja mikä on pyyntösi kun kysyt sitä Isältä? Itsellesi tänä iltana... Sitten vihollinen vetänyt sinut pois lääkärin ulottuvilta; mutta minä tulen sinun perääsi lingon kanssa. Ja Jeesuksen Kristuksen Nimessä minä ohjaan lingon nuoliin—kiviin, jotka ovat menneet munuaisiin ja saaneet aikaan tukoksen, ja olen tuova sinut takaisin...?... (Ymmärrätkö?) nyt, ja siunaan sinua, Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen.

¹⁴¹ Oletko sinä tämän miehen isä herra? Oletko uskova? Sattuuko kylkeesi, alhaalla ja vasemmalla puolella... Uskotko, että Jumala on antava sen sinulle, herra? Ja hän on Sinun palvelijasi, Herra, tämä käsi on ehkä tehnyt monta raskasta työpäivää, Isä, kun minä rukoilen Jeesuksen Nimessä, että Sinä tahtoisit. Aamen.

⁴² Siellä oli kolme matkan vaihetta, ja myös tällä matkalla on kolme vaihetta. Sillä me olemme vanhurskautetut uskosta, uskomalla Herraan Jeesukseen Kristukseen, hylkäämällä Egyptin maan ja tulemalla ulos. Ja sitten me olemme pyhitetyt Hänen Verensä uhraamisen kautta, pestyt synneistämme. Ja me tulemme pyhiinvaeltajiksi ja muukalaisiksi väittäen etsivämme maata, tulossa olevaa kaupunkia, meidän lupaustamme

⁴³ Niin teki Israel erämaamatkaajina, ilman lepopaikkaa, kulkien yön yön jälkeen, seuraten Tulipatsasta, mutta lopulta he tulivat luvattuun maahan, minne he asettuivat asumaan.

⁴⁴ Siten uskovainen tulee. Hän tulee ensin tuntemaan, että hän on syntinen; sitten hänet on erotettu näillä vesillä, vedellä pesten Sanan kautta, uskoen Herraan Jeesukseen Kristukseen Sitten, ollen vanhurskautettu uskosta, hän tulee osalliseksi ja on rauhassa Jumalan kanssa Kristuksen kautta, hänet on kastettu Jeesuksen Kristuksen Nimeen, ottamaan hänet mukaan matkalle. Käsitätkö sen? Mukaan matkalle. Sitten hän tulee muukalaiseksi ja pyhiinvaeltajaksi. Hän on matkallaan minne? Jumalan antamaan lupaukseen.

⁴⁵ Israel ei vielä ollut saanut luvattua maata, mutta he olivat matkallaan sinne. Ja voisinko minä... Olkaa hyvät ja ymmärtäkää. Siinä te nasarealaiset ja pyhyyden pyhiinvaeltajat ja niin edelleen, lankesitte. Koska, kun Israel oli tullut tuohon pisteeseen Kadesh-Barneassa, kun nuo vakoojat menivät maahan ja sanottiin: "Se on ihana maa." Mutta jotkut heistä takaisintultuaan sanoivat: "Me emme voi valloittaa sitä, koska kaupungin ovat muurien ympäröimiä ja niin edelleen." Mutta Joosua ja Kaaleb astuivat esiin ja sanoivat: "Me olemme enemmän kuin kykenevät valtaamaan sen!" Koska he olivat jo allekirjoittaneet asiakirjat julkilausunnoistaan; he uskoivat kahteen armon tekoon, vanhurskauttamiseen ja pyhittämiseen, eivätkä voineet liikkua yhtään pidemmälle. Ja kuunnelkaahan, koko tuo sukupolvi tuhoutui erämaassa. Mutta nuo kaksi, jotka menivät luvattuun maahan ja toivat sieltä takaisin todisteen, että se oli hyvä maa, he sanoivat: "Me olemme enemmänkin kuin kykenevät valtaamaan sen, koska se on Jumalan lupaus." Sitten sen sijaan, että ihmiset olisivat menneet eteenpäin, vastaanottaneet Pyhän Hengen, puhuneet kielillä, vastaanottaneet Jumalan voiman, Pyhän Hengen kasteen, merkit, ihmeet ja voimalliset teot, he ajattelivat, että se

rikkoisi heidän opilliset perinteensä. Ja mitä sille tapahtui? Tuhoutui erämaahan! Oikein.

⁴⁶ Mutta nuo uskovaiset, Kaaleb ja Joosua, jotka menivät eteenpäin lupaukseen, he menivät eteenpäin tuohon maahan ja valtasivat sen ja asettuivat asumaan siihen, maan omistajina. Emmekä me koskaan pysähdy vanhurskauttamiseen ja pyhittämiseen. Menkäämme eteenpäin Pyhän Hengen kasteeseen. Älkäämme pysähtykö siihen, että uskomme Herraan Jeesukseen ja olemme kastetut. Älkäämme pysähtykö siksi, että Hän on puhdistanut meidät synnillisestä elämästä. Mutta nyt me tunkeudumme eteenpäin ottamaan omaksemme lupauksen Pyhän Hengen kasteesta. Sillä Pietari sanoi Helluntaipäivänä: “Sillä tämä lupaus on teille, ja teidän lapsillenne ja niille, jotka kaukana ovat, niin monelle kuin Herra meidän Jumalamme kutsuu.”

⁴⁷ Niinpä Efesolaiskirje täällä asettaa meidät asemallisesti paikallemme niin kuin Joosua. Pankaa merkille, Joosua, sen jälkeen, kun he olivat menneet yli ja vallanneet maan, hän jakoi tuon maan. Efraim tähän, ja Manasse tähän, ja tämä tänne, ja Gaad tänne, Benjamin tänne. Hän jakoi tuon maan.

⁴⁸ Ja pankaa merkille! Oi, tämä yksinkertaisesti polttaa sydäntämme! Kukin noista heprealaisäideistä, synnyttäessään nuo lapset, hän synnytystuskissansa puhui juuri sen paikan, minne heidät asetettaisiin luvatussa maassa. Oi, siinä on aihe suurta oppituntia varten! Jos me vain voisimme mennä siihen yksityiskohtaisesti, joka veisi tunnin toisensa jälkeen. Jonakin päivänä, kun olemme saaneet kirkkomme korjatuksi, haluaisin tulla ja käyttää siihen kuukauden tai kaksi, vain pysytellen tuossa aiheessa. Tarkatkaa, kuinka kukin noista äideistä, kun hän ollessaan synnytystuskassa sano: “Efraim”, hän asemallisesti asetti paikoilleen hänet sinne, missä hänen jalkansa seisoivat öljyssä. Joka ainoa heistä aivan tarkalleen sinne, missä he olivat!

⁴⁹ Ja Joosua, tietämättä tätä, mutta innoituksella, Pyhän Hengen johtamana, sen jälkeen, kun he olivat tulleet luvattuun maahan, antoi jokaiselle miehelle hänen lupauksensa, tarkalleen sen, mitä Pyhä Henki lupasi heidän syntymänsä kautta siellä aikaisemmin.

⁵⁰ Kuinka Jumala onkaan asettanut jotkut paikalleen, heidän synnytystuskiensa kautta! Oi, joskus ne tulevat suunnattomiksi. Kun seurakunta vaikeroi ulkopuolisen maailman vainon alla, uskoen Herraan

kirkkaudeksi. Niinpä, kun vihollinen nyt on napannut teidät ja juossut pois, tulen minä Jumalan lingon kanssa, uskon kanssa, sen lahjan kanssa, jonka Jumala antoi minulle. Sanoin tämän niin, että ymmärtäisitte sen, minä sanoin: “Jospa Pietari vain olisi tullut luokseni, tai joku heistä.” Älkää sanoko sitä. Teidän ei tarvitse rukoiilla puolestani. Vain tulkaa tällä tavalla ja sanokaa niin kuin tälle naiselle, sanokaa: “Oletko sinä sisar se-ja-se?” Mikä on nimesi? Sisar Howard. Sanokaa, “Sinä olet sisar Howard. Oletko sinä uskovainen, sisar Howard? Uskotko, oletko uskovainen? Silloin, näethän, sinulla on oikeus kaikkiin lunastuksen siunauksiin.” Sitten sanoisin: “Sisar Howard, kaikki tulee olemaan kunnossa”, ja kävelen pois. Oi, kuinka... Minä sanoin: “Minä kirkuisin, minä huuttaisin.” Sanoisin: “Herra, sen on oltava niin. Sen yksinkertaisesti täytyy olla niin.”

¹³⁶ Ja ajattelin: “No niin, ihmiset ajattelevat samoin, kun minä rukoilen heidän puolestaan.” Niinpä siitä on kysymys. Näettekö mitä tarkoitan?

¹³⁷ Ja olen monta kertaa seissyt, ja ottanut ihmisiä ja sanonut: “Oi, kallis sisar, tuhdotko uskoa Sen? Oi, tahdotko uskoa Sen?” “Herra, Oi Jumala, saata heidät uskomaan Se. Pane heidät uskomaan Se.” “Oi, olkaa niin hyvät ja vastaanottakaa Se nyt?” Sitä se ei ole. Olen jättänyt sen, olen siirtynyt pois siitä.

Minä vain sanon näin: “Sisar Howard, oletko uskovainen?”

“Kyllä, minä olen.”

¹³⁸ “Hyvä on, sisar Howard, sinä olet uskovainen, sinä olet kaiken sen perillinen, mitä Jumalalla on.” Ja vain tartun häntä käteen. Näettekö, minä uskon sen. Otan kosketuksen sisar Howardiin laskemalla käteni hänen päälleen. Jeesus ei koskaan sanonut: “Rukoilkaa heidän puolestaan.” Hän sanoi: “Vain laskekaa kätenne heidän päälleen.” Siinä se sitten on, ja hän paranee. Hän voi sanoa: “Kaikki tulee olemaan kunnossa.” Sisar Howard, sitten voit mennä kotiin ja olla terve.

¹³⁹ Sinä sisar Hampton, sinä olet uskovainen, etkö olekin? Sinä olet kaiken sen perillinen, mitä Hänellä on. Jumala olkoon kanssasi, sisar Hampton. Aamen. Voit mennä kotiin ja olla terve, Jeesus Kristus on parantanut sinut. Aamen.

Sinä olet sisar? Slaugh? Veli Jack... Sinä olet nainen, jonka puolesta rukoilimme tuolla sairaalassa toissapäivänä. Sinä olet siten

sanoi heidän viimeisenä päivänä olevan. Eivätkä he ole koskaan olleet tuossa pisteessä ennen kuin he palasivat takaisin toukokuun 7. päivän, 1946 jälkeen, tuona yönä, kun Herran Enkeli ilmestyi minulle siellä ylhäällä ja puhui tästä tehtävästä. Ja voin osoittaa teille sen, kuinka he palattuaan takaisin uuteen maahan, osuivat tarkalleen sille paikalle, missä Jaakob sanoi heidän tulevan olemaan. Ja siellä he ovat tänä päivänä. Oi, oi, oi! Me olemme yhtä päivää lähempänä Kotia, siinä kaikki.

¹³² Te rakkaat ihmiset, te olette sairaita, sillä te ette seisoi siellä vain seistäksenne. Minä olen veljenne. Minulla on tehtävä Jumalta rukoilla sairaiden puolesta. Ei niin, että minulla olisi voimaa parantaa, minulla ei ole. Mutta minulla on voima rukoilla. Niin kuin sanoin tänä aamuna: “Daavidilla ei ollut mitään muuta kuin pieni linko, mutta hän sanoi: “Minä tiedän, mitä se tulee tekemään Jumalan voiman kanssa sen yllä.”” Näettekö? Minulla on vain pieni rukous tarjottavana puolestanne ja käteni laskettavaksi päällenne, mutta tiedän, mitä usko Jumalaan tulee tekemään. Se on tehnyt toisille ja tulee tekemään teille. Uskokaa se nyt, kun astutte tänne vähän lähemmäksi.

¹³³ No niin, tehdäksemme tämän vaikuttavammaksi, pyytäisin veljeäni tulemaan tänne ja voitelemaan heidät öljyllä. Tahdotko tehdä sen, veli Neville? Pyytäisin seurakuntaa kumartumaan rukoukseen.

¹³⁴ Muistakaa, kun viime viikolla olin niin sairaana tuosta risiiniöljystä, että olisin antanut mitä tahansa, jos vain joku olisi tullut ja laskenut kätensä päälleni. Jos minulla olisi ollut joku, joka olisi tullut, ja Jumala olisi siunannut ja auttanut, olisin niin arvostanut sitä. Teistä kaikista tuntuu niin kuin minusta silloin. Teistä tuntuu, että te haluatte minun tekevän, niin kuin minä halusin jonkun tekevän minulle silloin. Jumala auttakoon, etten koskaan jättäisi hoitamatta tehtävääni. Haluan aina, olen sitten niin väsynyt ja uuvuksissa, että voin tuskin siirtää jalkaa toisen eteen, haluan mennä, koska tulen kohtaamaan jokaisen teistä uudestaan, tuossa Maassa siellä.

¹³⁵ Sitten te vanhat naiset ja vanhat miehet, te olette murrettuja, hiuksenne harmaantuvat ja tippuvat pois, ja te rapisette pois niin kuin ruusu, joka avaa pienet nuppunsa, ja sitten sen terälehdet rapisevat pois, ja te vain rapisette samalla tavalla, eikö niin? Se on totta. Vain... Ja ainoa asia, miksi te haluatte pysyä koossa, on loistaaksenne Jumalan

Jeesukseen, että tuo lupaus on aivan yhtä todellinen meille Pyhästä Hengestä, niin kuin oli Helluntaina, ja kuinka he vaikeroivat ja itkevätään synnytystuskissansa! Mutta, kun he ovat syntyneet, ja syntyneet paikalleen Jumalan Valtakuntaan, silloin Pyhä Henki on asettanut seurakuntaan jotkut apostoleiksi, jotkut profeetoiksi, jotkut opettajiksi, jotkut pastoreiksi, jotkut evankelistoiksi. Sitten Hän antaa sinne kielilläpuhumisen, kielten tulkitsemisen, tiedon-, viisauden-, ja parantamisen lahjat ja kaiken kaltaiset ihmeet.

⁵¹ Tarkoitukseni on tehdä tämä osoittaakseni, missä seurakunta on nyt. Seurakunta on aina yrittämässä ottaa jonkun muun nurkkausta. Mutta älkää tehkö sitä. Te ette voi kasvattaa vehnää Efraimin seudulla, jos olette Manasee. Teidän täytyy ottaa paikkanne Kristuksessa, ottaa se asemallisesti. Oi, kuinka se tuleekaan syvälliseksi ja rikkaaksi, mennessämme tähän, siihen kuinka Jumala panee yhden seurakunnassa puhumaan kielillä, toisen... No niin, meille on monasti opetettu, että “meidän kaikkien täytyy puhua kielillä”. Se on väärin. “Meidän kaikkien täytyy tehdä sitä.” Ei, meidän ei tarvitse. Eivät he kaikki tehneet yhtä asiaa, kukin oli...

⁵² Kullekin oli maa varattu ja jaettu innoituksella. Voisin ottaa Kirjoitukset ja osoittaa teille aivan tarkalleen, kuinka hän pani kunkin heistä siihen paikkaan, missä hänen tuli olla, asemallisesti, kuinka nuo kaksi ja puoli sukukuntaa jäivät virran toiselle puolelle, kuinka heidän äitinsä huusivat synnyttäessään, ja kuinka kunkin paikka tuli olla.

⁵³ Ja nyt sen jälkeen, kun olette tulleet sisälle, ei se merkitse sitä, että olette vapaat sodasta. Teidän yhä täytyy taistella jokaisesta tuumanalasta maata, jolla seisotte. Niinpä te näette, ettei Kanaanin maa ollut esikuva suuresta Taivaasta, koska siellä oli sotia ja vaikeuksia ja tappamista ja taisteluja ja niin edelleen. Mutta se esitti sitä, että sen täytyy olla täydellinen vaellus.

⁵⁴ Ja siinä seurakunta epäonnistuu tänään, tuossa vaelluksessa. Tiedättekö, että jopa teidän oma käyttäytymisenne voi estää jotakuta muuta parantumasta? Teidän uskovaisten väärinkäyttämisenne, teidän tunnustamattomat syntinne, voivat saattaa tämän seurakunnan katkerasti epäonnistumaan. Ja Tuomion Päivinä te tulette olemaan vastuussa jokaisesta hitusesta siitä. “Oho”, te sanotte, “hetkinen vain veli Branham.”

Mutta se on Totuus. Ajatelkaa sitä!

⁵⁵ Joosua, mentyään virran yli tuohon maahan, Jumala oli luvannut hänelle että... Ajatella vain, taistella tuo koko kampanja menettämättä miestäkään, saamatta naarmuakaan, ilman yhtään sairaanhoitajaa tai ensiapuasemaa, ilman haavojensidontaa. Jumala sanoi: "Tuo maa on teidän, menkää taistelemaan." Ajatella jotakin taistelukampanjaa ilman minkäänlaista Punaista Ristiä lähettyvillä, kukaan ei tulisi loukkaantumaan!

⁵⁶ Ja he tappoivat amalekilaisia ja heettiläisiä, mutta yksikään heidän joukostaan ei loukkaantunut, ennen kuin synti tuli leiriin. Kun Aakan oli ottanut tuon Babylonialaisen viitan ja kultakiilan ja kätkenyt ne maahan telttansa alle, niin seuraavana päivänä he menettivät kuusitoista miestä. Joosua sanoi: "Seis! Seis! Jossakin on vika! Jotakin on täällä vialla. Me tulemme kutsumaan seitsemän päivän paaston. Jumala antoi meille lupauksen: 'Kukaan ei ole loukkaantuva.' Vihollisemme ovat kaatuva jalkoihimme. Jotakin on nyt vialla. Jokin on mennyt vikaan jossakin, koska meillä on täällä makaamassa kuusitoista kuollutta miestä. He ovat israelilaisia, veljiä ja he ovat kuolleita."

⁵⁷ Miksi he kuolivat, viattomat miehet? Koska yksi mies astui rajan ylitse. Näettekö syyn miksi tätä on tarpeen opettaa? Seurakunta ojentautuu, ojentautuen Jumalan Sanan mukaan, ojentautuen Jumalan kanssa, ojentautuen toistensa kanssa, vaeltaen täysin rehellisesti, raittiisti, kaikkien ihmisten edessä, peljäten Jumalaa. Koska yksi mies varasti tuon vaipan ja teki jotakin, mitä hänen ei olisi pitänyt tehdä, vaati se kuudentoista miehen elämän! Uskoisin, että niitä oli kuusitoista, ehkä enemmänkin. Uskon, että heitä oli kuusitoista miestä, jotka kuolivat.

⁵⁸ Joosua kutsui heidät koolle ja sanoi: "Jotakin on vialla! Jumala antoi lupauksen, ja jokin on nyt vialla."

⁵⁹ Kun me tuomme sairaat tänne eteemme, eivätkä he parannu, tarvitsee meidän kutsua vakava paasto, kutsua seurakunta koolle. Jokin on vialla jossakin. Jumala antoi lupauksen, Jumalan täytyy pysyä tuossa lupauksessa ja Hän tulee tekemään sen.

⁶⁰ Ja hän kutsui paaston. Ja he saivat asian selville, heitettyään arpaa. Ja Aakan tunnusti sen. Ja he tappoivat Aakanin perheineen ja kaikkineen, polttivat heidät tuhkaiksi ja jättivät sen sinne muistomerkeksi.

¹²⁸ Oi, se on niin totta. Kuinka monta kertaa olenkaan sanonut tälle seurakunnalle, niin kuin Samuel sanoi, ennen kuin he valitsivat Saulin: "Ennen kuin te nyt menette ja liitytte johonkin kirkkokuntaan ja saatte itsenne sidotuksi jonkinlaiseen uskontoon, niin miksi ette anna Pyhän Hengen johtaa teitä?" Miksi ette ota Jumalaa johtajaksenne, ja anna Hänen siunata teitä, ja unohda kirkkokuntaanne? Minä en nyt sano, että alkää kuuluko mihinkään kirkkokunnalliseen seurakuntaan, kuulukaa mihin tahdotte. Se on teidän asianne. Vaan minä sanon teille, antakaa Pyhän Hengen johtaa teitä yksilönä. Lukekaa Raamattua. Ja mitä Raamattu sanoo, se tehkää. Jumala siunatkoon teitä.

¹²⁹ Ja nyt olen odottanut pitkän ajan. Olisikohan täällä ketään, joka haluaisi tulla rukousjonon lävitse rukoiltavaksi? Jos heitä on, kohottaisivatko he kätensä. Vain yksi, kaksi, kolme. Hyvä on. Tulkaa te kaikki sitten tänne eteen, jos tahdotte, tällä kerralla ja tulemme rukoilemaan. Ja sitten me... En halua teidän vielä lähtevän. Haluan virallisesti tehdä täällä jotakin muuta juuri ennen kuin lopetamme.

¹³⁰ Kuinka monet pitävät Efesolaiskirjeen tutkimisesta? Nyt, keskiviikkoiltana me tulemme menemään tuohon Sinettiin. Ja sitten sunnuntaiaamuna me menemme seurakunnan paikalleen asettamiseen. Oi, me luultavasti tulemme menemään siihen tänä keskiviikkoiltana, teille ihmisille täällä Jeffersonvillessä. Asetamme seurakunnassa jokaisen sille paikalle, minne he kuuluvat. Kuinka me olemme kutsutut lapseksiottamisella. Jumala on adoptoinut meidät pojiksi, me olemme poikia syntymällä. Me olemme lapseksi otettuja ja Pyhän Hengen paikalleen asettamia. Katsokaahan! Joka ainoa heistä oli heprealainen, kun he ylittivät virran, mutta Joosua jakoi maan ja antoi kullekin oman maaosuutensa, sen mukaan mitä Pyhä Henki hänen syntyessään oli käsenyt hänen äitinsä sanoa.

¹³¹ Ja katsokaa Jaakobia, kun hän oli kuolemassa, hän oli profeetta ja sokea ja hän nosti jalkansa vuoteeseen ja sanoi: "Tulkaa lähemmäksi te Jaakobin pojat, niin minä kerron teille, missä te tulette olemaan viimeisenä päivänä." Oi, tiedän, että voin näyttää omituiselta. Ihmiset voivat näyttää kummallisilta. Mutta, oi, jos te vain tietäisitte sen vakuuden, joka palaa sydämessä! "Tulkaa lähelle, ja kerron teille, missä tulette olemaan viimeisenä päivänä." Ja voin ottaa tuon saman Kirjoituksen ja ottaa kartan siitä, missä juutalaiset ovat tänään, ja todistaa teille, että he ovat tarkalleen juuri siinä pisteessä, missä Jaakob

Raamattu mukanasi, siellä se on, sehän oli sinun kirjassasi? Hyvä on. Siellä oli kuva vanhasta muinaisesta heprealaisten Jumalan merkistä, aivan tarkalleen se, mikä oli olemassa Jobin päivinä, ennen kuin Raamattua oli edes kirjoitettu. Yksi Jumala kolmessa ominaisuudessaan, ei kolmena jumalana. Yksi Jumala kolmessa ominaisuudessa. Isä, Poika, Pyhä Henki, ne ovat kolme virkaa, joissa Jumala on työskennellyt. Ei kolme jumalaa, kolme ominaisuutta! Ja siinä Se oli, niin kuin tuo suuri mies, tohtori Lamsa, joka on Lamsa-Raamatun kääntäjä, sanoi tuona aamuna. Kun sanoin sen hänelle, minä sanoin: “Mikä on tuo merkki?”

¹²² Hän sanoi: “Se on Jumalan muinainen merkki, heprealaisilla. Jumala, yksi Jumala kolmessa ominaisuudessa.”

Minä sanoin: “Sellaisissako kuten Isä, Poika ja Pyhä Henki?”

¹²³ Hän pysähtyi, laski kahvikuppinsa alas ja katsoi minua. Gene, uskon, että sinä olit siellä, tai Leo. Hän sanoi: “Uskotko sinä siten?”

Minä sanoin: “Koko sydäimestäni.”

¹²⁴ Hän sanoin: “Eilen illalla olin kokouksessasi, veli Branham, ja näin tuon erottamisen. En ole koskaan aikaisemmin nähnyt sitä Amerikassa, enkä omassa maassani.” Hän sanoi: “Nämä amerikkalaiset eivät edes tunne Raamattua. Kaikki, mitä he tietävät, on heidän kirkkokuntansa. He eivät edes tiedä, missä he seisovat.” Hän sanoi: “Mutta, kun seisoin siellä eilen illalla”, hän sanoi, “minä sanoin...” Nyt, veli Gene, sanon tämän kunnioituksella ja rakkaudella. Hän sanoi: “Minä sanoin: ‘Tämän täytyy olla profeetta.’ Mutta kun näen sinun uskovan, että Isä, Poika ja Pyhä Henki eivät ole kolme jumalaa, vaan ominaisuuksia, silloin tiedän, että sinä olet Jumalan profeetta, tai muuten sitä ei olisi paljastettu sinulle sillä tavalla.” Hän sanoi: “Se on täydellinen merkki.” Hän sanoi: “En ole koskaan...” Hän sanoi: “Ethän ole ykseyden kannattaja?”

¹²⁵ Minä sanoin: “En ole. En ole ykseyden kannattaja. Minä uskon Jumalan olevan Kaikkivaltiaan Jumalan ja nämä kolme ominaisuutta ovat vain ne kolme virkaa, joissa yksi Jumala on elänyt.”

¹²⁶ Hän sanoi: “Jumala siunatkoon sydäntäsi!” Hän sanoi: “Jonakin päivänä tulet vuodattamaan veresi maahan sen tähden, mutta”, hän sanoi, “profeetat aina kuolevat asiansa puolesta.”

¹²⁷ Ja minä sanoin: “Niin se olkoon, jos se miellyttää minun Herraani.” Hän on Lamsa-Raamatun kääntäjä.

Ja Joosua meni suoraan eteenpäin taistelun lävitse, vallaten kaiken, naarmuuntumatta tai haavoittumatta. Siinä se on teille.

⁶¹ Eräänä päivänä hän tarvitsi vähän ylimääräistä aikaa. Aurinko oli laskemassa, eivätkä miehet voineet taistella kovinkaan hyvin yöaikaan. Joosua, tuo suuri soturi, Jumalan voitelema, asetti heidät paikalleen maassa, niin kuin Efesolaiskirje uudelle Seurakunnalle, ottaen maan omaisuudeksi, vallaten sen. Hän tarvitsi vähän lisääaikaa, joten hän sanoi: “Aurinko, seiso paikallasi!” Ja se seisoi paikallaan noin kaksitoista tuntia, kunnes hän oli vallannut tuon maan. Näettekö?

⁶² Nyt tämä Efesolaiskirje asettaa meidät asemallisesti Kristukseen, niin kuin heidät asetettiin paikalleen Pyhässä maassa. Meitä ei ole asetettu paikallemme Pyhään Maahan, vaan Pyhään Henkeen! Lukekaamme nyt Sanaa ja katsokaamme, kuinka täydellinen seurakunta on.

Paavali, Jeesuksen Kristuksen apostoli Jumalan tahdosta...

⁶³ Oi, minä pidän siitä! Jumala teki hänestä apostolin. Eivät vanhimmat laskeneet käsiään hänen päälleen, eivät piispat lähettäneet häntä minnekään, vaan Jumala kutsui hänet ja teki hänestä apostolin.

Paavali. Jeesuksen Kristuksen apostoli Jumalan tahdosta, pyhille (pyhitetyille), jotka ovat Efesossa, ja uskollisille Kristuksessa Jeesuksessa:

⁶⁴ Tarkatkaa, kuinka hän tämän osoittaa. Tämä ei ole uskomattomalle. Tämä on seurakunnalle. Se on uloskutsutuille. pyhitetyille, ja kutsutuille, jotka ovat Kristuksessa Jeesuksessa.

⁶⁵ No niin, jos haluatte tietää, kuinka me pääsemme Kristukseen Jeesukseen, niin menkää 1. Kor. 12, siellä sanotaan: “Sillä yhdellä Hengellä me olemme kaikki kastetut yhteen Ruumiiseen.” Kuinka? Kastetut millä? Pyhällä Hengellä. Ei vesikasteella, te, jotka kuulutte Kristuksen Kirkkoon, vaan yhdellä (suurella kirjaimella) H-e-n-g-e-l-l-ä, yhdellä Hengellä. Ei yhdellä kädenpuristuksella, ei yhdellä suosituskirjeellä, ei yhdellä pirsittelulla. Vaan yhdellä Hengellä me olemme kaikki kastetut yhteen Ruumiiseen, omaisuuteemme, siihen maahan, Pyhään Henkeen, jonka Jumala on antanut meille elettäväksi. Aivan niin kuin Hän antoi Kanaanin maan juutalaisille, on Hän antanut

meille Pyhän Hengen. Yhdellä Hengellä me olemme kaikki kastetut yhteen Ruumiiseen. Ymmärrätkö sen?

⁶⁶ No niin, hän on puhumassa hengellisille kanaanilaisille, hengelliselle Israelille, joka on ottanut omistukseensa maan. Oi, ettekö ole iloisia, että olette tulleet ulos Egyptin valkosipulin äärestä? Ettekö ole iloisia, että olette ulkona erämaasta? Ja muistakaa, heidän täytyi syödä mannaa, Enkelien ruokaa Taivaasta, siihen asti kunnes he menivät ylitse tähän maahan. Ja, kun he olivat menneet ylitse tuohon maahan, lakkasi manna lankeamasta. Silloin he olivat täysi-ikäisiä ja he söivät viljaa tuosta maasta. Nyt, kun te ette enää ole pieniä lapsia, te ette enää kaipaa Evankeliumin maitoa, eikä teitä tarvitse hoitaa kuin pientä vauvaa, ja taputtaa ja taivutella tulemaan kirkkoon, nyt kun te olette täysin kypsiä kristittyjä, te olette valmiit syömään vahvaa ruokaa. Te olette nyt valmiit tulemaan sisälle johonkin, hän sanoi. Te olette valmiit ymmärtämään jotakin syvällistä ja rikasta. Oi, me tulemme kohta menemään siihen. Ja se on ollut kätkeytyä maailman perustamisesta asti. Hän sanoi: “Nyt, kun te olette tulleet sisälle tähän, minä osoitan tämän teille.” Ei niille, jotka ovat vain lähteneet Egyptistä ulos, ei niille, jotka yhä ovat matkalla, vaan niille, jotka jo ovat luvatussa maassa, jotka ovat vastaanottaneet lupauksen.

⁶⁷ Kuinka monet ovat vastaanottaneet Pyhän Hengen lupauksen? Oi, ettekö ole iloiset, että olette täällä maassa nyt, syöden maan viljaa, syöden Jumalan vahvoja asioita ja omaten selvän ymmärryksen. Teidän hengellinen mielenne on kokonansa selvitetty. Te tiedätte tarkalleen, kuka Hän on. Te tiedätte tarkalleen, mikä Hän on. Te tiedätte tarkalleen, minne olette menossa. Te tiedätte tarkalleen kaiken Siitä. Te tiedätte keneen olette uskoneet ja olette vakuuttuneita, että Hän on kykenevä pitämään sen, minkä te olette Hänelle jättäneet tuon päivän varalle. Oi, hän on se, jolle Paavali on nyt puhu massa. Kuunnelkaa tarkasti. Tarkatkaa nyt.

...uskollisille Kristuksessa Jeesuksessa:

⁶⁸ No niin, sallikaa minun kerrata se seurakunnalle. Kuinka me pääsemme sisälle Kristukseen? Liittymälläkö seurakuntaan? Ei. Panemallako nimemme kirjaan? Ei. Olemalla upottamalla kastetut? Ei. Kuinka me pääsemme sisälle Kristukseen? Yhdellä Pyhällä Hengellä me olemme kaikki kastetut yhteen lupaukseen, Ruumiiseen ja olemme

¹¹⁸ Muistan seisseeni siellä, veli Collins, noin kolmekymmentä vuotta sitten, kun tätä kirkkoa ei vielä oltu rakennettu, pienessä telttakokouksessa, täällä kadunkulmassa, ensimmäisessä kokouksessani. Saarnasin tätä samaa Evankeliumia, samaa asiaa, Kristuksen tutkimattomia rikkauksia, vesikastetta Jeesuksen Kristuksen Nimessä, jokaisen Sanan Totuudeksi uskomista, Pyhän Hengen kastetta, Jumalallista parantamista, Jumalan voimaa, aivan niin kuin nyt sitä saarnaan, en koskaan tuumaakaan eri tavalla mistään siitä. Jumalan paljastaessa Siitä lisää minulle, niin, sitä mukaan kuin Hän Sen paljastaa, minä vain tuon Sen esiin. Hän ei koskaan ota mitään pois siitä mitä on ollut, Hän vain jatkuvasti lisää enemmän Siihen.

¹¹⁹ Seisoin siellä alhaalla, kun noin viisisataa ihmistä oli seisomassa rannalla, laulaen:

*Jordanin myrskyisellä rannalla minä seison,
Heittäen kaihoisan katseen
Kanaanin kauniiseen ja onnelliseen maahan,
Missä omaisuuteni lepää.
Milloin olen saavuttava tuon terveellisen rannan
Ja olen iäti siunattu,
Milloin sen saavutan ja olen Isäni maassa
Ja ikuisessa levossa?”*

Kun he alkoivat laulaa sitä, olin viemässä erästä poikaa sinne virtaan, kastaakseni hänet Herran Jeesuksen nimeen. Minä sanoin: “Taivaallinen Isä, tuodessani tämän pojan Sinulle hänen tunnustuksensa perusteella...” Olin itsekin vain poikanen, minulla on valokuvia siitä kotona. Minä sanoin: “Kun minä kastan hänet vedessä, Herra, hänen tunnustuksensa perusteella, Jeesuksen Kristuksen Jumalan Pojan Nimessä, niin täytyä Sinä hänet Pyhällä Hengellä.” Ja suunnilleen tuohon aikaan Jokin päästi hyrisevän äänen ja tässä Se tuli pyörien alas, tuo Kirkas ja Aamutähti seiso siellä. Siellä seiso tuo Valo, jonka te näette tuossa valokuvassa. Siellä Se seiso.

¹²⁰ Tieto Siitä levisi ympäri maailman, Kanadan pohjoisosissa ja ympäriinsä. He sanoivat: “Salaperäinen Valo ilmestyy paikallisen baptistisaarnaajan yllä hänen ollessaan kastamassa.”

¹²¹ Muutamia päiviä sitten, kun tohtori Lamsa tuli luokseni, enkä koskaan tiennyt mitään siitä, ja toi minulle erään valokuvan, joka on täällä eräällä veljellä nyt. Onko sinulla tuo valokuva? Onko sinulla

kuningas, minun aviomieheni, siellä ulkona tehden sellaista, toimien sillä tavalla!”

¹¹³ Daavid sanoi: “Huomenna tulen ylittämään senkin. Kyllä vaan!” Hän sanoi: “Etkö tiedä, että minä tanssin Herralle?” Hän oli mennyt ylitse, luvattuun maahan. Hän oli kadottanut kaiken isetehdyn ja maailman merkityksen. Hän oli niin onnellinen tietäessään, että arkki oli tulossa hänen kaupunkiinsa.

¹¹⁴ Ja, oi, sanon teille, jotkut ihmiset pelkäävät vastaanottaa pyhää Henkeä, he pelkäävät, että voisivat puhua kielillä. He pelkäävät, että joku voisi sanoa: “Hän on yksi noista kieliveikoista.” He pelkäävät tulla tänne seurakuntaan ja pelkäävät tulla kasteelle Jeesuksen Kristuksen Nimessä, koska he häpeävät Sitä. Oi, voi.

¹¹⁵ Joku sanoi, että minun täytyisi kutsua takaisin ääninauhani, koska olin saarnannut kastettuna olemisesta Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Minä en tule vetämään niitä pois julkisuudesta. Minä teen niitä lisää! Kyllä, oikein, teen niitä lisää! Se on Raamatun mukaista. Jos he eivät pitäneet siitä, mitä me teimme eilen, niin katsokaa vain, mitä me tulemme tekemään huomenna! Sitä tulee tehdä, näettehän, vain jatkaa eteenpäin. Sille ei ole mitään loppua, koska se on Herra. Se on Jumala.

¹¹⁶ Tiedättekö, mitä Jumala teki? Jumala katsoi alas Taivaasta ja sanoi: “Daavid, sinä olet Minun oman sydämeni mukainen mies.” Daavid ei hävennyt. Hän oli Herran palvelija. Hän rakasti Herraa. Ja hän oli niin onnellinen, niin ylionnellinen, ettei hän ajatellut mitään inhimillistä arvokkuutta.

¹¹⁷ Katsokaahan, niin kuin sanoin saarnassani tänä aamuna, me olemme niin peloissamme, että me haluamme jonkun Saulin opettavan meitä, me haluamme jonkun Saulin jostakin seminaarista kertomaan meille, mitä meidän täytyy tehdä uskonnossamme ja kuinka meidän täytyy tehdä se. Sellaista on Jordanin toisella puolella, mutta tällä puolella johtaa Pyhä Henki. Tällä puolella te olette ulkona tuosta liejusta. Täällä te ette välitä siitä, mitä he ajattelevat. Täällä te olette kuolleita ja teidän elämänne on kätkeyty Kristuksessa... ja sinetöity Pyhällä Hengellä. Te ette välitä. Te elätte Kanaanin maassa. Te kestätte syödä hyvää viljaa. Te olette uusi luomus Kristuksessa Jeesuksessa. Te olette matkalla luvattuun maahan.

osalliset kaikesta siitä, mikä tuohon maahan kuuluu. Aamen! Oi, minä pidän siitä. Jos en olisi käheä, voisin huutaa. Oi, kun pääsen sisälle tähän maahan, on se minun, olen kotonani nyt, Kanaanin maassa. Olen altis, mihin vain Jumala haluaa käyttää minua. Käyskentelen pyhällä maaperällä, Kuninkaan lapsena, puettuna viittaa ja valmiina. Olen tullut ulos Egyptistä, tullut, erämaan halki luvattuun maahan, kestänyt koetukset ja ylittänyt Jordanin tähän siunattuun lupaukseen. Oi, kuinka sen tein? Yhdellä Hengellä. Samalla tavalla kuin Paavali sai Sen, Se toimi minun ylläni samalla tavalla kuin hänen yllään ja teidän yllänne, tehden saman asian minulle ja teille. Yhdellä Hengellä me olemme kaikki kastetut. Ei pirskoteltuja, joka voi tuntua melko hyvältä, vaan upotetut pinnan alle! Kaikkien on tarve sukeltaa Pyhään Henkeen. Se on lupalus.

⁶⁹ Meidän Efesolaisemme, meidän Joosuamme, joka on Pyhä Henki. Joosua merkitsee “Jeesus, Pelastaja”. Pyhä Henki merkitsee hengellisessä sitä, mitä Joosua esitti luonnollisessa, sitä että Hän on meidän suuri Soturimme. Hän on meidän suuri Johtajamme. Niin kuin Jumala oli Joosuan kanssa, niin on Jumala, Pyhässä Hengessä, liikuttamassa meitä. Ja kun synty tulee leiriin, vaatii Pyhä Henki pysähtymistä: “Mikä on vikana tässä seurakunnassa? Jokin on vialla.” Oi, ettekö voi nähdä, kuinka meillä nyt on liian monia Kiisin poikia? Liian monia Sauleja tulee seminaareista ja teologisista kouluista, lähtien opettamaan vääristeltyjä asioitaan, niin kuin Raamattu sanoi, että he tekisivät, osoittaen, että heillä ei ole uskoa, erottaen itsensä teistä, olematta yhteydessä kanssanne ja niin edelleen, omaten jumalisuuden muodon, mutta kieltäen sen Voiman, sen kaltaisista kääntyäkää pois. He eivät tiedä mistä he tulevat, he eivät antaa siihen mitään syytä.

⁷⁰ Sanon tämän veli Booth-Clibbornin sanoin, joka on ystäväni, jos maailmassa on mitään aviotonta, ja mitä Jumala ei ole luonut, niin se on muuli. Muuli on alhaisin kaikista. Se ei tiedä mikä se on. Se ei voi jatkaa sukuaan. Muulia ei voi siittää toisen muulin kanssa niin, että syntyisi muuli. Se on sen loppu. Se ei tiedä, mistä sen isä tulee, eikä se tunne äitiään, sillä se tulee pienestä aasista ja tammahevosesta. Jumala ei koskaan tehnyt sitä. Jumala sanoi: “Tuottakoon kaikki kaltaistaan.” Kyllä vaan. Mutta muulilla oli isänä aasi ja äitinä tammahevonen, joten se ei tiedä, mihin se kuuluu. Se on aasi, joka yrittää olla hevonen. Se ei tiedä, mihin se kuuluu.

Ja muulit ovat kovapäisimpiä olentoja mitä maailmassa on, ettekä te voi koskaan hitustakaan luottaa siihen.

⁷¹ Ja sillä tavalla on niin monien ihmisten laita seurakunnassa. He eivät tiedä kuka heidän isänsä on, he eivät tiedä kuka heidän äitinsä on. Ainoa asia, mitä he tietävät on, että he ovat joko presbyteerejä, metodisteja, baptisteja tai helluntailaisia, tai jotakin muuta. He eivät tiedä mistä he tulevat. Ja joku vanha aasi, te voitte huutaa sille niin paljon kuin haluatte, ja se vain seisoo siellä nuo suuret korvat pystyssä ja katselee. Te voitte saarnata hänelle koko pitkän illan, eivätkä he tiedä hitustakaan enempää lähtiessään, kuin mitä he tiesivät sisään tullessaan. Juuri niin se on. En tarkoita olla karkea, mutta haluan kertoa teille Totuuden.

⁷² Mutta on yksi asia, mitä ne tekevät: ne ovat hyviä työntekijöitä. Oi, ne vain työskentelevät ja työskentelevät ja työskentelevät. Oi, se muistuttaa minua tästä joukosta muuleja, jotka aina yrittävät työskennellä tiensä Taivaaseen. Se on totta, nämä muulit. Oi, heillä on Rouvien Hyväntekeväisyysyhdistys ja kananpoikaillalliset, niin että he voivat maksaa saarnaajalle, ja meillä täytyy olla nämä tanssit ja tämä sosiaalinen seura. Se on vain työtä, työtä, työtä, työtä, työtä. Ja he, minkä puolesta te työskentelette?

⁷³ Kysykää heiltä: “Oletteko saaneet Pyhän Hengen sen jälkeen, kun tulitte uskoon?”

⁷⁴ He työntävät korvansa pystyyn, eivätkä tiedä minne menevät: “Mitä sinä tarkoitat? Miten on tämän kanssa? Mitä sinä tarkoitat Pyhällä Hengellä? En ole koskaan kuullutkaan mitään Siitä. Oi, sinun täytyy olla jonkinlainen fanaatikko.” Näettekö, he eivät edes tiedä, kuka heidän isänsä oli, ja kuka heidän äitinsä oli. Teidän täytyy lyödä heitä tekemään kaikenlaista, lyödä tänne ja lyödä tuonne, ja lyödä tänne ja lyödä tuonne. Niin se on, sellainen on vanha muuli.

⁷⁵ Mutta sanon teille, että teidän ei tarvitse tehdä sitä todella puhdasrotuiselle hevoselle. Napsauttakaa vain piiskalla sen yläpuolella kerran ja, veli, se menee. Se tietää mitä tekee. Oi, kuinka hienoa onkaan ratsastaa puhdasrotuisella! Kuinka mukavaa! Te sanotte: “Lähdetäänhän, poika.” Voi pojat, teidän on parasta pidellä tiukasti kiinni, kun se lähtee.

Hän valitsi heidät, ja ennalta määräämisen mukaan he tietävät, minne ovat menossa.

¹¹⁰ No niin, kuka voisi epäillä sitä? Sitä Paavali sanoi. Se on Paavalin Kirjoitus. Se on Paavalin kirjoittama. Sitä hän sanoi seurakunnallensa. Seurakunta asemassaan, ennen maailman perustamista. Kun Jumala, synnytystuskissansa, oli synnyttämässä, synnyttäen teidät, tietäen, mitä te tulisitte tekemään, Hän paikalleen asetti teidät omaan Ruumiiseensa, olemaan perheenäiti, olemaan maanviljelijä, olemaan saarnaaja, olemaan profeetta, olemaan sitä tai tätä. Hän asetti teidät paikallenne. Sitten, kun me olemme tulleet Egyptin valkosipulimaista, pyhittämisen kautta ja olemme kastetut luvattuun maahan... Sillä Jumalan lupaus on Pyhä Henki. Efesolaiskirje 4:30 sanotaan: “Älkää murehduttako Jumalan Pyhää Henkeä, jolla olette sinetöidyt lunastuksenne päivään asti.” Sitten Jumala, ollen ennalta määrännyt seurakunnan, Hän sanoi: “Kaikki ihmiset, joita tulee olemaan miljoonia kertaa miljoonia, vaeltavat hyvin uskonnollisesti ja ovat petettyjä.” Ainoat, jotka eivät tule olemaan petettyjä, tulevat olemaan ne, jotka ovat tulleet ylitse luvattuun maahan, joiden nimet olivat ennen maailman perustamista pantu Karitsan Elämän Kirjaan, ja tulivat luvattuun maahan ja nauttivat siitä.

¹¹¹ Monet ihmiset pelkäävät, että he toimisivat omituisesti. Monet ihmiset pelkäävät, että Pyhä Henki saisi teidät tekemään jotakin, niin että te häpeäisitte ihmisiä. Monet ihmiset pelkäävät, että he itkisivät, ja että heidän mieltietäytensä, tai äitinsä, tai naapurinsa, tai pomonsa tulisi näkemään heidät.

¹¹² Sallikaa minun kertoa teille erästä miehestä erään kerran, ennen kuin lopetan. Siellä oli eräs mies nimeltä Daavid, ja kun Jumalan arkki oli ollut filistealaisten maassa ja oli tulossa takaisin, härän vetämillä vankkureilla, niin kun Daavid näki arkin olevan tulossa, hänellä oli yllään pieni vaippa ja hän juoksi sinne ulos ja potki kantapäitään ilmaan, hyppi ympäri ja kirkui ja hyppi ja tanssi ja hyppi ja tanssi. Ja hän oli Israelin kuningas! Ja kun hänen vaimonsa katsoi ulos ikkunasta ja näki hänen toimivan niin oudolla tavalla, hän halveksi häntä. Hänen on täytynyt sanoa: “Mikä idiootti! Katsokaa häntä siellä, millä tavalla hän toimii, heitellen jalkojaan ilmaan ja hyppien ympäri ja toimien tuolia tavalla. Hänenhän täytyy olla hullu!” Ja tuona iltana Daavidin tullessa sisälle, hän sanoi jotakin tällaista: “Sinähän olet nolannut minut. Sinä,

“No niin, missä minä olen nyt?” Olen pelastettu, vaellan Jumalan armossa. “Miltä ennalta määrääminen näyttää?” Kohtalolta. “Minne Hän tulee viemään minut, ja minne olen menossa?” Se yllätti teidät. Siinä se on teille.

¹⁰⁷ Lukekaamme nyt vain vähän pidemmälle ja sitten meidän täytyy lopettaa melko lyhyeen.

Sen mukaan kuin hän on valinnut meidät Hänessä ennen maailman perustamista, että meidän pitäisi olla pyhät ja nuhteettomat Hänen edesssänsä rakkaudessa:

Ollen ennalta määrännyt meidät lapsiksi otettaviksi [adoptoitaviksi] Jeesuksen Kristuksen kautta itsellensä, Hänen tahtonsa hyvän mielisuusion mukaan.

¹⁰⁸ Mitä Hän teki? Hän, ennalta tietämisellä, ennalta näki meidät, tietäen olevansa Pelastaja, Yksin-olemassa-oleva. Ei ollut Enkeleitä, ei ollut mitään; vain Jumala, Elah, Elohim, Yksin-olemassa-oleva, ei ollut mitään muuta kuin Hän yksin. Hänessä oli ominaisuus olla Pelastaja, mutta mitä Hän pelastaisi, kun mitään ei ollut kadonnut? Tietäen sen, Hän tiesi, että tämä suuri ominaisuus Hänessä heijastaisi jotakin johonkin, jonka Hän voisi pelastaa. Sitten Hän ennalta tietämisellä katsoi tänne alas ja näki jokaisen, joka tulisi vastaanottamaan Sen. Ja sitten niin tehden Hän sanoi: “Pelastaa se, ainoa tapa, miten voin tehdä sen, on tulla alas itse ja olla tehtynä lihaksi”, ja ottaa ihmisen synty Hänen ylleen ja kuolla hänen puolestaan, niin että Hän voisi olla Se, joka on palvottu, koska Hän on Jumala, palvonnan kohde.

¹⁰⁹ Sitten Hän tuli alas ja otti sen yllensä. Ja niin tehden, Hän teki sen pelastaakseen teidät, jotka tahdotte olla pelastettuja. Näettekö mitä tarkoitan? Ennalta tietämisellä, ääretön Jumala, joka tiesi kaikki asiat, näki Karitsan, ja Hän teurasti Karitsan ennen maailman perustamista ja pani teidän nimenne Karitsan Elämän Kirjaan Ja Hän näki Saatanan petollisuuden ja sen, mitä hän tulisi tekemään. Niinpä Hän pani teidän nimenne sinne. Ja Hän sanoi, että antikristus tulisi olemaan niin uskonnollinen, niin hyvä, sellainenkin hieno mies, sellainenkin älykäs mies, sellainenkin uskonnollinen mies, että hän pettäisi jopa valitutkin, jos se olisi mahdollista. Mutta se on mahdotonta, koska heidän nimensä olivat ennalta määrättyt ennen maailman perustamista. Valinnan mukaan

⁷⁶ Sillä tavalla se on todella puhdasrotuisen kristityn kanssa. Halleluja! Te sanotte: “Vastaanottakaa Pyhä Henki. Katukaa, jokainen teistä ja ottakaa kaste Jeesuksen Kristuksen Nimessä, syntienne anteeksi antamiseksi”, ja he ovat menneet. Niin nopeasti kuin ovat voineet, he ovat menneet veteen. He eivät voi levätä päivin eikä öin ennen kuin saavat Pyhän Hengen. Miksi? Katsokaahan, kristitty tietää, kuka hänen Isänsä oli. Näettehän, siihen tarvitaan kaksi tuottamaan syntymä. Oikein, isä ja äiti. Muuli ei tiedä kumpi oli isä, tai kumpi oli äiti. Uutta me tiedämme kuka Isä ja Äiti olivat, sillä me olemme syntyneet Jumalan Kirjoitetusta Sanasta, vahvistettuna Hengellä. Pietari sanoi Helluntaipäivänä: “Jos te kadutte ja olette kastetut, jokainen teistä, Jeesuksen Kristuksen Nimessä, syntienne anteeksi antamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan.”

⁷⁷ Ja veli, todellinen uudestisyntynyt kristitty, jonka henki se on, niin pian kuin hän kuulee Sanan, hän vastaanottaa Pyhän Hengen. Kysykääpä häneltä jotakin silloin! Niin tietää missä seisoo. “Uskotko sinä Jumalalliseen parantamiseen?” “Aamen!” “Uskotko Toiseen Tulemukseen?” “Aamen!”

⁷⁸ Kysykää sitä muuilta. Tuo muuliuskonto sanoo: “Ah, enpä tiedä. Tohtori Jones sanoi erään kerran...” Hyvä on, jatka vain edelleen, Saul. Näettekö? Oi, he eivät tiedä. “Mutta sanon sinulle, minun kirkkoni ei ole varma Siitä.”

⁷⁹ Oi veli, mutta uudestisyntynyt mies ja nainen on aivan varma Herran Jeesuksen tulemukselta. He ovat aivan varmoja, että heillä on Pyhä Henki, niin kuin Pyhä Henki on annettavaksi.

⁸⁰ No niin, Jeesus sanoi... Tuo nainen kaivolla sanoi: “Me palvomme tällä vuorella, ja juutalaiset palvovat Jerusalemissa.”

⁸¹ Hän sanoi: “Nainen, kuule Minun Sanani. Tuo hetki tulee, ja nyt on, kun Isä etsii niitä, jotka tahtovat palvoa Häntä Hengessä ja Totuudessa.”

⁸² Sinun Sanasi on Totuus. Ja jokainen mies, joka lukee Raamattua ja uskoo jokaisen Sanan, mitä Raamattu sanoo, ja seuraa Sen ohjeita ja vastaanottaa saman Pyhän Hengen, niin kuin he vastaanottivat, samalla tavalla kuin he Sen saivat, samoin tuloksin miten he Sen saivat, saaden saman voiman, jonka he saivat, kun he vastaanottivat Sen, hän tietää kuka hänen Isänsä ja Äitinsä oli. Hän tietää, että hänet on pesty Jeesuksen Kristuksen Veressä, että hän on syntynyt Hengestä, että

hänellä on kirkastettu voitelu. Hän tietää missä seisoo. Varmasti! Hän on Kanaanin maassa. Hän tietää mistä hän tulee. Ja sillä tavalla on todellisen kristityn kohdalla. Kysykää häneltä: "Saitko Pyhän Hengen sen jälkeen, kun tulit uskoon?" "Aamen, veli!"

⁸³ Eräänä päivänä seisoin erään vanhan yhdeksänkymmentävuotiaan pyhän kanssa, puhumassa kahdeksänkymmentävuotiaan pastorin kanssa, ja minä sanoin: "Isoäiti?" Juuri niin valoisana kuin vain olla voi, hän sanoi: "Niin, poikani."

⁸⁴ Minä sanoin: "Kuinka kauan on siitä, kun vastaanotit Pyhän Hengen?"

Hän sanoi: "Kunnia Jumalalle! Noin kuusikymmentä vuotta sitten minä sain Sen."

⁸⁵ No niin, jos tämä nainen olisi ollut muuli, olisi hän sanonut: "Hetkinen vaan, minut konfirmoitiin ja pirkoteltiin, kun olin... Mutta, tietenkin, he veivät minut kirkkoon ja he veivät paperini sille-ja-sille." Oi, armoa! He eivät edes tiedä minne he kuuluvat.

⁸⁶ Mutta tämä nainen tiesi, mistä hänen esikoisoikeutensa oli tullut. Hän oli siellä, kun se tapahtui. Hän oli syntynyt vedestä ja Hengestä. Hän tiesi, ja se oli vedestä, Sanan vedellä pesten, siihen tarvitaan Sana.

⁸⁷ Nyt tarkatkaa, kuinka tämä on osoitettu: "Niille, jotka ovat Kristuksessa Jeesuksessa." Paavali, muistakaa nyt... Otan tähän paljon aikaa, mutta tulen käymään tämän luvun lävitse. Mutta kuulin... Pidätkö te siitä? Oi, se kertoo meille missä me olemme. Mutta me emme voi tehdä sitä vain yhdessä illassa. Me tarvitsemme tähän kuukauden tai kaksi joka ilta, käydäksemme Sen lävitse, Sanasta Sanaan. Mennäksemme taaksepäin ja tuodaksemme sen historian kautta ja selvittääksemme sen Sanasta Sanaan ja näyttääksemme teille, että Se on Totuus. Sallikaa minun nyt lukea tuo jae nopeasti uudestaan.

Paavali, Jeesuksen Kristuksen apostoli Jumalan tahdosta (ei ihmisen tahdosta), pyhille, jotka ovat Efesossa, ja (yhdyssana) uskollisille Kristuksessa Jeesuksessa:

⁸⁸ Niille, jotka ovat uloskutsutut, erotetut ja nyt kastetut Pyhällä Hengellä ja ovat Kristuksessa Jeesuksessa. "Minä osoitan tämän kirjeen teille, rakkaani." Oi, ajattelen Paavalia siellä heidän kanssaan juuri nyt, oi, kuinka hän onkaan onnellinen! Tuon pienen vanhan apostolin pää

¹⁰⁴ Ketkä tulevat olemaan petettyjä? Ketkä tulevat tämän uskonnollisen, Saulin kaltaisen henkilön pettäviksi? Joka oli niin ovela ja niin täydellinen, kunnes se pettäisi, ketkä? [Seurakunta vastaa: "Valitut."] Jopa Valitutkin, jos mahdollista. Hyvä on, Ilmestyskirja 13:8, sallikaa minun lukea se teille.

Ja kaikki, jotka asuvat maan päällä palvovat häntä, ne joiden nimet eivät ole kirjoitetut teurastetun Karitsan elämän kirjassa maailman perustamisesta. [Tai: "Maailman perustamisesta teurastetun Karitsan elämän kirjassa."]

¹⁰⁵ Milloin meidän nimemme pantiin Karitsan Elämän Kirjaan? Kun Karitsa teurastettiin ennen maailman perustamista. Kun Jumala Jehova oli El, Elah, Elohim, Yksin-olemassa-oleva. Aivan niin kuin valtavan suuri Timantti, Hän ei voinut olla mitään muuta, koska tämän timantin sisäpuolella oli Hänen ominaisuutensa olla Pelastaja. Näissä ominaisuuksissa, Hänen sisäpuolellaan, oli olla Parantaja. No niin, siellä ei ollut mitään pelastettavaa, eikä mitään parannettavaa, mutta Hänen ominaisuutensa tuottivat sen. Niinpä Hän sitten ennen maailman perustamista tiesi, että tässä suuressa itsensä näytteillepanossa täällä, Hän olisi Pelastaja ja että Hän tulisi lihaksi tehdyksi ja asuisi keskuudessamme ja Hän tiesi, että Hänen haavoillansa me olisimme parannetut, joten Hän teurasti Karitsan Kirjassansa ennen maailman perustamista ja kirjoitti teidän nimenne tuohon Kirjaan ennen maailman perustamista.

¹⁰⁶ Kuunnelkaa tätä! Ennalta määrääminen katsoo taaksepäin ennalta tietämiseen, tarkoitan ennalta valintaan. Valinta katsoo taaksepäin ennalta tietämiseen ja ennalta määrääminen katsoo kohtaloon. Älkää unohtako sitä, että valinta katsoo taaksepäin tänne, tässä se on: "Minä olin takiainen. Synnyin synnissä, muodostuin vääryydessä, tulin maailmaan puhuen valheita, synnyin syntisten joukkoon. Isäni ja äitini ja koko perheeni olivat syntisiä. Minä olin takiainen. Mutta yhtäkkiä minusta tuli vehnänyjvä. Kuinka se tapahtui?" Se, mitä se on? Valinta. Jumala ennen maailman perustamista, valitsi, että takiaisesta oli tuleva vehnänyjvä. "Nyt tiedän olevani vehnänyjvä, koska olen pelastettu. Kuinka sen tiedän?" Katson taaksepäin ja näen, että Hän ennalta määräsi sen, kauan sitten. Ennalta tietämisellä Hän näki, että minä tulisin rakastamaan Häntä, joten Hän teki sovituksen oman Poikansa kautta, että minä Hänen kauttansa voisin tulla takiaisesta vehnänyjväksi.

joka on olemassa perheensä kanssa.” No niin, Jumala teki miehen olemaan hallitsija yli koko maan, hänellä oli yliherruus. Ja maa oli miehen valta-alue. Onko se Kirjoitus? Sitten, jos se oli hänen tiluksensa, oli hän jumala yli maan. Hän voi puhua, ja se oli niin. Hän voi sanoa tämän, ja se oli niin. Siinä Hän on, Jehovah, Eräs, joka kerran oli olemassa yksin-olemassa-olevana, mutta nyt on olemassa perheensä kanssa, ja Hänen pienokaisensa ovat Hänen kanssaan. Siinä se on teille.

¹⁰¹ No niin, lukekaa se. Me tulemme menemään siihen keskiviikkoiltana, kun meillä on enemmän aikaa. Meillä on nyt vain noin viisitoista minuuttia jäljellä ja me... Ajattelin, että pääsisimme erääseen tiettyyn pisteeseen tässä, mutta emme ehdi siihen -- siihen, missä me olemme sinetöidyt lupauksen Pyhällä Hengellä. Hyvä on.

¹⁰² No niin, milloin meidät kutsuttiin olemaan Jumalan palvelijoita? Milloin Orman Neville kutsuttiin olemaan Jumalan palvelija? Oi! Se saa minut aivan huumautumaan. Sanon sen teille, ottakaamme joitakin Kirjoituksia. Haluan teidän ottavan 1. Pietarin kirje 1:20. Ja, Pat, ota sinä Ilmestyskirja 17:8. Ja minä otan Ilmestyskirja 13. Nyt me haluamme kuunnella tätä, tehän haluatte tietää, milloin Jumala kutsui teidät olemaan kristitty. Oi, minä rakastan tätä. Tämä on sitä, että ”ihminen ei elä yksin leivästä, vaan jokaisen Sanan mukaan, joka lähtee Jumalan suusta.” Hyvä on, veli Neville, sinulla on 1. Pietarin kirje 1:20, joten lue jakeet 19 ja 20. Kuunnelkaa tätä. Kyllä. [Veli Neville lukee 1. Pietarin kirje 1:19-20.]

Vaan Kristuksen kalliilla verellä, niin kuin virheettömän ja tahrattoman karitsan:

Joka totisesti oli ennalta määrätty ennen maailman perustamista, mutta oli julkituotu näinä viimeisinä aikoina teitä varten.

¹⁰³ Milloin Hänet oli ennalta määrätty? Ennen maailman perustamista. Veli Pat, lukisitko minulle Ilmestyskirja 17:8. [Veli Pat lukee Ilm.17:8]

Se peto [eläin], jonka sinä näit, oli, ja ei ole; ja se on nouseva pohjattomasta kuopasta, ja menevä kadotukseen: ja ne, jotka asuvat maan päällä ihmettelevät, ne, joiden nimiä ei oltu kirjoitettu elämän kirjaan maailman perustamisesta, kun he katsovat petoa [eläintä], joka oli, ja ei ole, ja kuitenkin on.

hakattiin irti siellä. Seisoin sen paikan vieressä, missä he hakkasivat häneltä pään pois. Mutta, oi, hänellä on päänsä tuossa uudessa ruumiissa, eikä sitä voi enää koskaan hakata pois uudestaan. Ja hän seisoo siellä toisella puolella heidän kanssaan juuri tällä hetkellä, tuo sama apostoli, joka kirjoitti tämän. Ja hän sanoi: ”Teille, jotka olette Kristuksessa Jeesuksessa! Yhdellä Hengellä me olemme kaikki kastetut tähän yhteen Ruumiiseen.” Tarkatkaa nyt.

Armo teille, ja rauha, Jumalalta meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta.

Siunattu olkoon Jumala ja meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Isä, joka on siunannut meitä kaikilla... (Oi, kuuletko sitä, Charlie?) ...on siunannut meitä kaikilla hengellisillä siunauksilla...

⁸⁹ Ei vain jotakin apostoleille ja jotakin tälle, vaan Hän on siunannut meitä kaikilla hengellisillä siunauksilla. Sama Pyhä Henki, joka lankesi Helluntaipäivänä, on sama Pyhä Henki täällä tänä iltana. Sama Pyhä Henki, joka sai Mirjamin huutamaan ja puhumaan kielillä ja pitämään hauskaa ja iloitsemaan ja tekemään niitä asioita, joita hän teki, on sama Pyhä Henki täällä tänä iltana. Se sama Pyhä Henki, joka kohtasi Paavalin siellä vanhalla laivalla, kun se näytti olevan uppoamassa, ja kaikki oli mennyttä, neljäentoista päivään ja yöhön ei ollut näkynyt kuuta eikä tähtiä. Näytti kuin jokaisen aallon harjalla olisi ollut perkele, tanssien ja irvistellen hampaitaan ja sanoen: ”Nyt tulen upottamaan tuon vanhan pojan. Nyt minulla on sinut.”

⁹⁰ Ja Paavalin mentyä alas ruumaan, rukoillakseen vähän, seisoi siellä Enkeli ja sanoi: ”Älä pelkää Paavali. Tämä vanha laiva tulee haaksirikkoutumaan eräälle tietylle saarelle. Jatka vain edelleen, syö päivällisesi, kaikki on nyt kunnossa.”

⁹¹ Tässä hän tulee nuo ketjut pienissä vanhoissa käsissään, raahaten kahleita jaloissaan ja sanoo: ”Olkaa rohkealla mielellä, miehet, sillä Jumala, Jumalan Enkeli, jonka palvelija minä olen, seisoi vieressäni ja sanoi: ‘Paavali, älä sinä pelkää.’” Tuo sama Pyhä Henki on täällä tänä iltana, sama Jumalan Henki, palvelen meille nuo samat hengelliset siunaukset.

...siunannut meitä kaikilla hengellisillä siunauksilla taivaallisissa paikoissa...

⁹² Oi, pysähtykäämme vielä minuutiksi tähän. “Taivaallisissa paikoissa.” No niin, ei vain missä tahansa, vaan taivaallisissa paikoissa. Me olemme koolla “taivaallisessa”, se merkitsee uskovan paikkaa. Nyt, jos minä olen rukoillut, te olette rukoilleet, tai seurakunta on rukoillut, ja me olemme valmiit Sanomaa varten ja olemme kokoontuneet yhteen pyhinä, uloskutsuttuina, Pyhällä Hengellä kastettuina, täytettyinä Jumalan siunauksilla, kutsuttuina, valittuina, istuen nyt yhdessä Taivaallisissa paikoissa, niin me olemme Taivaallisissa sieluissamme. Meidän henkemme on tuonut meidät Taivaalliseen ilmapiiriin. Oi, veli! Siinä se on teille, taivaallinen ilmapiiri!

Oi, mitä voisikaan tapahtua tänä iltana, mitä tapahtuisikaan tänä iltana, jos me istuisimme täällä Taivaallisessa ilmapiirissä, ja Pyhä Henki liikkuisi jokaisen sydämen yllä, joka on uudestisyntynyt ja tullut uudeksi luomukseksi Kristuksessa Jeesuksessa? Kaikki synnit Veren alla, täydellisessä palvonnassa, kätemme kohotettuina Jumalalle ja sydämemme ylösnostettuina, istuen Taivaallisissa paikoissa Kristuksessa Jeesuksessa, palvoen yhdessä Taivaallisissa paikoissa.

⁹³ Oletteko koskaan istuneet sellaisessa? Oi, minä olen istunut kunnes olen itkenyt ilosta ja sanonut: “Jumala, älä koskaan anna minun lähteä täältä. Haluan vain olla Taivaallisissa paikoissa Kristuksessa Jeesuksessa!”

⁹⁴ Siunannut meitä millä? Jumalallisella parantamisella, ennalta tietämisellä, ilmestyksellä, näyillä, voimalla, kielillä, tulkitsemisilla, viisaudella, tiedolla, kaikilla Taivaallisilla siunauksilla, ja meillä on sanoinkuvaamaton ilo, täynnä kirkkautta, jokaisen sydämen ollessa täytettynä Hengellä, vaeltaen yhdessä, istuen yhdessä Taivaallisissa paikoissa, ilman yhtään pahaa ajatusta keskuudessamme, yhtään savuketta ei polteta, ei yhtään lyhyttä hametta, ei mitään sitä eikä tätä, ei yhtään pahaa ajatusta, kellään ei ole mitään toista vastaan, jokainen puhuu rakkaudessa ja sopusoinnussa, jokainen yksimielisesti yhdessä paikassa, “Sitten äkkiä tuli Taivaasta ääni ikään kuin kohiseva mahtava tuuli.” Siinä se on teille,: “On siunannut meitä kaikilla hengellisillä siunauksilla.”

⁹⁵ Sitten Pyhä Henki voi langeta jonkun päälle ja sanoo: “NÄIN SANOO HERRA. Mene tiettyyn paikkaan ja tee määrätty asia.” Tarkatkaa kuinka se tapahtuu juuri sillä tavalla. Näettekö? “NÄIN

SANOO HERRA? Tee määrätty asia tiettyssä paikassa.” Tarkatkaa kuinka se tapahtuu sillä tavalla.

⁹⁶ “Siunannut meitä yhdessä kaikilla Taivaallisilla siunauksilla Taivaallisissa paikoissa.” Tarkatkaa!

Sen mukaan kuin hän on valinnut meidät...

⁹⁷ Valitsimmeko me Hänet, tai valitsiko Hän meidät? Hän valitsi meidät. Milloin? Sinäkö iltana, kun me vastaanotimme Hänet? Valitut!

Sen mukaan kuin hän on valinnut meidät hänessä ennen maailman perustamista, että meidän pitäisi olla pyhät ja nuhteettomat hänen edessään... (kirkkokunnassako?) ...rakkaudessa:

⁹⁸ Milloin Jumala valitsi meidät? Milloin Jumala valitsi teidät, joilla on Pyhä Henki? Milloin Hän valitsi teidät? Ennen maailman perustamista. Ennen maailman perustamista Hän valitsi teidät. Ja Hän lähetti Jeesuksen, niin että Hän voisi olla teidän syntienne sovitus, kutsumaan teidät sovitukseen, Itselleen, rakkauteen. Oi, toivoisin, että meillä olisi muutama minuutti enemmän aikaa.

⁹⁹ Sallikaa minun, ennen kuin menemme yhtään pidemmälle, mennä taaksepäin 1. Mooseksen kirja 1:26. Tulen jatkamaan siitä keskiviikkona. Kun Jumala teki miehen, ennen kuin Hän teki miehen, Hän kutsui itseään “El,” E-l, El; E-l-h, “Elah,” “Elohim.” Tuo sana hepreankielessä merkitsee “itsestään-olemassa oleva”, Hän oli kokonaan yksi. Mitään ei ollut olemassa ennen Häntä, Hän oli kaikki olemassa oleva, mitä koskaan oli ollut. Itsestään-olemassa oleva! El, Elah, Elohim, tarkoittaa, “kaikki-riittävä, kaikki-voimainen, Kaikkivaltias, Itsestään-olemassa oleva.” Oi!

¹⁰⁰ Mutta 1. Mooseksen kirjan 2. luvussa, kun Hän teki miehen, Hän sanoi: “Minä olen Y-a-h-u, J-u-v-u-h. Yahua, Jehovah.” Mitä se merkitsi? “Minä olen kaikki-olemassa oleva, joka loin jotakin itsestäni, olemaan Minun poikani, tai väliaikainen, tai amatööri, Minun pienokaiseni.” Kunnia! Miksi? Hän antoi miehen... Jehova tarkoittaa, että Hän antoi miehen olemaan amatööri jumala. Koska Hän on Isä Jumala ja Hän teki miehen amatööri jumalaksi, niin Hän ei enää ole yksinänsä-olemassa-oleva, Hän on olemassa perheensä kanssa. Elah, Elah, Elohim. No niin, nyt Hän on Jehova. Jehovah merkitsee: “Eräs,